

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

הכנה לסוכות ע"פ לקו"מ ח"ב סי' ח'
הכנה לסוכות ע"פ לקו"מ ח"א סי' כ"א

ישיבת מאירת עיניים
ברסלב ירושלים
tateziser@gmail.com

העולם הקודם עם המעשים שלו, זה כבר לא קיים בכלל. והוא ממשיך לנו בחזרה את הנשמה.

יש לאדם גוף, מזונא דגופא, עזות הגוף, ריח רע, הצדיק ממשיך מזונא דנשמתא, נהר יוצא מעדן להשקות את הגן, שפע מעתיק יומין ונכללים אבא ואימא ביחד, ועומד נגד עשו ומוציא כל הברכות ונתתקן הכל בשלימות.

עייז הוא מכניע את עמלק שהוא גורם לאדם קטנות המוחין, ונעשה רחמן על גופו, אכזרי בכל יום על הנשמה, ומחלוקות בין אנשים, מצב שאי אפשר לצאת מזה. אחיזת הבעל דבר, מחלוקות על צדיקים, קטנות הדעת, ואי אפשר לעסוק בתפילה והתבודדות. כי מאבדים את מחיצות המוחין, וכל השכל והדעת נעלם, התורה והתפילה יבש, ואין ידוע כלל מה שנעשה כאן, כי הדין חזק.

דווקא ביום הדין החזק, עומד הצדיק, משפט לאלקי הצדיק, הוא עושה המשפט.

וזה מה שדיבר קודם הסתלקותו שהתוכחה הוא דבר גדול, אבל מוכרח שיהיה ריח טוב, וזה נעשה בכח פינחס שהוא כלול מכל הז' רועים.

התורה מספרת על יחוס אברהם יצחק ויעקב ופינחס, שהוא כלליות ז' רועים, אפילו יתרו שהוא בחי' קין, והבל, והנה נהפך ונכלל בז' רועים, פני חס, חן, ומשה רבן של כל הנביאים, אליהו אלישע, כל הנבואה נמשך מפינחס.

והוא עומד עם כל המעשים טובים שלו, שזה לדרגת חיה ויחידה, תכלית השלימות שאדם יכול להשיג. ויש לו מטה גבורות. מי זה מלך הכבוד, הם לועגים שזה לא עובד, אבל הצדיק פועל מטה עוז, ה' צבאות מלך הכבוד סלה.

הוא עומד בתפילה בבחי' דין, כמו פינחס שאמר למה הרגת כד אלף מישראל, והוא ממשיך מוחין, והנה יש חידוש העולם, אין ירידה ואין יניקת הקליפות כלל.

כך יצאנו ממצרים, לולא כן, לא יכלנו לצאת מטומאת חטא עץ הדעת, עי גלות מצרים יכלו להוליד את נשמות ישראל, השלך לפני פרעה יהי לתנין.

עייז נעשה וישמע יתרו כי יש עצה כנגד עמלק, כל ההרהורים רעים, נסיונות וקטנות המוחין, וישמע יתרו, אדם יכו ללשבו בתשבוה בשלימות. כי שמע קרי"ס שאפילו בקטנות יכול לעורר רחמים ונעשה תכלית הגדלות. ונעשה צמצומי תורה.

ועי"ז נתגלים רעמים דקדושה, רוח נבואה, עם התחדשות. ונעשה התגלות הנבואה, וצרך קיבוץ של התגלות הנבואה, והעננים מסתלקים, ועולם חסד יבנה,

עי התפשטות הנבואה, זהו עיקר האדם, זהו קבלת התורה.

כל מה שלמדנו כאן הוא בבחי' ראש השנה. אבל כתוב להדיא בדבריו הק' שהוא מדבר מכל חודש תשרי, שברת ראשי תנינים על המים רת תשרי, כי בכל חודש תשרי עוסקים לשבר ראש התנין, יניקת הקליפות ליתן, ים של חיבוק דקליפה, שהקליפה חובקת א תהאדם והוא לא יכול לצאת מזה, עד שיש חיבוק דקדושה.

בזכות שזכינו להכלל בקיבוץ הקדוש, יחד עם הזכות של יוה"כ.

המאמר הזה נאמר ע"י רבינו הק' בראש השנה, שבת סעודה שלישית. ודיבר מענין התוכחה שהוא דבר גדול. אבל צריך שיהיה קול המוכיח הראוי, אם לא, חלילה יש ריח רע, רח"ל נפסק שפע כ להעולמות התלויים באותו האדם, וכל הנשמות נשברים חו

מוכרח קול המוכיח הראוי, להתחזק.

נבין דוקא בזמן מרומם כזה, הוא רוצה לתת לנו את הירושה, כל הדרגות שהוא זכה להם, היה צריך לדבר דיבורים חזקים, להיות גיבור תקיף, תוכחה חזקה, במרירות קשה, להוכיח על כל דבר קטן שנפגם, תוכחה חזקה. איך הוא מדבר דווקא דברי חיזוק בזמן הצוואה

דברנו קשר כל המאמר מה שרבינו מדבר מאות יא' שזה ענין תיקון ראש השנה,

ומגלה שמוכרח קול המוכיח הראוי, שזה נמשך דווקא בר"ה, שיש גבורות כאלה, עניינים של קטרוג ודין, יעקב ועשו נלחמים זה בזה, והוא פחד נורא. על זאת כתוב בפסוק תקעו בחודש שופר, כי חק לישראל הוא, יש חק לישראל, ישראל ר"ת אל שדי יתן לכם רחמים,

כי לתקן את המח של האדם, להחזיר את השכל של האדם, לא שייך לעמוד נגד עמלק ועשו, יש מלחמה עצומה. לכו חזו מפעלות ה'. צדיקים קדושים, אברהם יצחק, יעקב ישראל בחיר האבות שלימות הדעת. משם נעשו ז' רועים, משה אהרן יוסף ודוד, בחי' דוד שאין לו חיות, והוא בחי' מציאות גשמיות העולם הזה, מחובר לאבוב"ק.

כמש בסי' כב, חותם בתוך חותם, הצדיקים נקראי סלימודי ה', יועצי ה'. אם אני נמצא כאן, הכל בסדר, סוגרים את החותם, הם יכולים לעמוד כנגד, כל נשמות ישראל נכללים בצדיקים, כי נתבררו מהקליפות. אדה"ר אחר חטא עץ הדעת נעשה מדמה וקליפות. בקבלת התורה נתבררו, במעשה העגל כמעט אבדו את הכל, משה תיקן, בכח התורה יש בירור, כל הנשמות מחוברים לשורשי הנשמות. והם למשה רבינו, הוא היועץ, אומר, אני נמצא, עושה חותם, אין נחש, כי יש מעיין חתום.

וצריך לשמור על החותם בתוך חותם, והוא עי ידיים המקבלים התוכחה, לקבל את התוכחה של הצדיק. מוסר של הצדיק היינו לדעת לימודי רעיא מהנימא, כל הצדיקים הנכללים בשבעה רועים, הוא מה שנתגלה עי בעשט ותלמידיו, נתגלו אור הדעת, זוה"ק אריז"ל, תנאים, ומתוכם נתברר מובחר יחידי הדורות. יש הרבה יחידי הדורות אבל יש מובחרי יחידי הדורות הם עומדים כנגד הדין.

והיה עקב תשמעון כו'

רבנו מפרש כי חק לישראל, משפט לאלקי יעקב, מפרש רבינו כביכול הצדיק עושה משפט כלפי ה', הצדיקים, הצדיק המופלג כח של רבינו שכל כך מוסתה, לא ידוע כלל מה שנעשה כאן, בגלל שיש גבורות כאלה בר"ה, הוא מעורר יג מדות הרחמים, ועולה בנשמתו למסירות נפש נמשכין מוחין ואין חושך, יש חידוש העולם, זה כבר לא

לאה ורחל, והוא ממתיק את התרגום. במקום הנמוך, ומיד אחר כך מחברים אותה למעלה, זכרינו לחיים ממשיכים כמה המתקות מבינה עוד ועוד, עד 'ה' העליון, ושם נמתק בבח של השופר, ומתחיל ביטול.

זשכ רבינו, תקיעה, חוזרים את המוחין בחזרה, ונמשך מקיף עליון להבין שה' רוצה משהו אחר. כי יוהכ הוא תוכחה. מה זה יוהכ, תוכחה. שאדם יתעורר עד הסוף, לקבל על עצמו בתוכחה הכי קשה עד שזה נכנס בתוכו, מי שמתיגע, כך, אשר לו ואשרי חלקו, אבל התוכחה צריך להעלות ריח טוב, לעלות למעלה להמשיך 'מיני נגינה, הללו א"ל בקדשו, הוא הקדוש הצדיק, בזכותו יש עוזו וכל שאר הנגונים, כל הנשמה הוא שם הנשמה שמחיה את הנשמה.

האדם צריך להאמין ביוה"כ באמונה שלימה, בבח האבות הקדושים יש ז' רועים הנכללים במשה רבינו, הם יועצים של הקב"ה, ותאמין בעצה של התשובה. באמת יוה"כ הוא נגד השכל. מה זה, הרי היה חטא ופשע, איך נמחל, אלא שזהו אמונת חידוש העולם, שהעולם התחדש, זה כבר לא אותו עולם ישן,

ה' אל רחום וחנון, הויתו ית' מחיה עולם חדש, נגמר החיות הקודמת ממילא אין יניקה. אתה אומר, והצדיק עושה ופועל, האמירות שלנו גורמים שהצדיקי ם יפעלו יג מדות הרחמים בלשימות.

'וידוים, לתקן נפש רוח נשמה וכו', הוידוים הם סך הכל רוח חיים, הכהן גדול אמר את השם, לא שמעו אותו, נפלו, התעלפו, לא יכלו לשמוע, מי ששמע קרוב, התעלף, מי שעמד רחוק, השתחוה, ברוך שם כבוד, חיבור חכמה ובינה ומלכות. כך קבלו מזונא דנשמתא.

אין לך יום תוכחה כיוה"כ.

אין לך יום קבלת התורה כיוה"כ. בו מקבלים רוח נבואה. קבלת התורה של סיון התקלקל, השלימות הוא התיקון שבחודש תשרי, חזר להתגלות הדרך.

יוה"כ הוא המציאות של אמונת חידוש העולם נגד השכל, לא מובן כלל, כמו תפילה הוא שינוי הטבע, לא מובן בשכל, רק אמונה. ר"ה מתחיל בבין אמונה, קראוהו בהיותו קרוב, בהמצאו, שתבין שהוא תמיד שומע את התפילה שלך, כל השנה, כי יש שכל לש חידוש העולם, התשובה מחקה לגמרי תא העברה.

עד כאן הוא ענין חיבוק שמאל, להתפטר מעמלק והקליפות. וכל מה שצריך לתקן את העבר. כי נפלו מחיצות המוחין, אין לך ראש, אתהם תבלבל מכל דבר, לא יכול להסתכל בשכל של לך דבר, ולא יודע מה זה אמונה, וחולקים מפרעים לך בכפירה, לא יכול להתפלל, כי יש עמלק ואכזריות ועשו, קשה מאד. וחורבן ביהמ"ק, הפוך מהר קדשי ובית תפילתי וקרבתו של בירור המדמה. המדמה שולט, זה מה שצריך לתקן

ההתחלה בר"ה, בשאר ימי תשובה כבר לא צריך שופר, כי מגדלים את האמונה ומתקנים 'ספירות מיניי נגינה מצד שמאל, שזה מלמטה למעלה, לכן טרח רבינו לדבר אפילו מעוג מלך הבשן, ללמד שמשה רבינו שוור מלמטה למעלה, משה מלמד אותנו שהאדם יוכל לקפוץ מלמטה,

תשרי, אתם ידעתם את נפש הגר, אתה ידעת מה שעובר על בעל תשובה, סת תשרי. רעם גבורות מי יתבונן ר"ת גרים. כי בתשרי נברא העולם יש התחדשות הבריאה.

למה צריך כל הבחינות האלה, כדי שיתעלה שיר שיתער לעתיד, הוא החוט של חסד שנקלע ונשזר. ונתגלה השיר הזה של חידוש העולם. ועיז נעשה נימין של חסד, שפע מדות הרחמים, ונמשך החסד בפנים בכמה וכמה דרכים, ועיז נעשה השיר.

רבינו מדבר כל זה לגבי ראש השנה, וכמו כן בהמשך על יוה"כ ובעיקר על סוכות.

בתחילה הוא שח במסירות נפש שצריך להתחזק עם ריח טוב, למה, למה לא מרירות קצת. הרי ממילא יש מרירות לאיש כשר, אי אפשר לעזור לו, למה דווקא ריח טוב.

אלא שהקבה ברא עולם כדי שיתברר ויתעלה אישה ריח ניחוח לה', שיעלה נחת רוח, ויהיה חידוש העולם, שיתחדש הבריאה, לא נגה וטומאה, אלא עולם מבורר. לכן אל תהיה שבור. לזאת פתח דבריו הק' בזה להיות חדש מלא התחדשות וחיות ושמחה, כי תוכחה אי אפשר להיות רק באופן שיש איתה יחד 'מיני נגינה, שהניגון הוא הריח. "הריח הוא היראה, היראה הוא הניגון. בעשרה מדגות".

אין תורה בדבריו הק' שמדבר ככ הרבה על סליחת עוונות.

מה הכונה סליחה, כמו משוגע שפוגע וחוטא ואחר כך אומר מחילה מחילה... וממשיך בדרכו. וכי זהו יום כיפור? עבודת יום הכיפורים הוא להאמין בבח הסליחה, זה בעצמו אמונה בחידוש העולם. להאמין באמונה שלימה שהמלך מלכי המלכים רם נישא גדול ונורא שכל המלאכים רועדים ממנו, הוא צריך אותנו, נתן לנו מזונא דנשמתא, יוה"כ הוא ממש מזונא דנשמתא, אדם נהיה כמו מלאך, אין שטן מקטרג, בגימ', ואוכלין ה' קאלין קדישין, מעולם הבינה, מזונא דנשמתא, נכללין בעתיק, יונקים ממקום הגבוה ביותר, הוא סוד ה' שפתי תפתח, פותחין את הפה בתפילה, ופי יגיד תהלתך

יוהכ הוא יום קבלת התורה, דרגת נבואה, משה רבינו חזר מההר עם התורה, לוחות שניות. לא בפרהסיא אלא כמו ברסלב, בלי גבאי בלי משמש, הנה הוא פה, אמר שיעור בשקט בלי שום רעש. כי התגלה תורה שבכל פה, בכל שנה נמשך לנשמות ישאל תורה שבעל פה ביוה"כ.

כמו ששופר צריך לשבור את הגבורות ואחכ נעשה הכל ממילא, כי העיקר הוא לשבר הגבורות בבח השופר הגדול מאד, לחיותינו, בבח קבלת התורה, שה' ברא את העולם , בחי' אילו של יצחק נברא בין השמשות. עוד לא תקעו בשופר מהבריאה עד קבלת התורה, כן אי' במדרש, קול כזה. מה זה שופר, תמונה קשר של כל העולמות. הבינה כאן, עתיק כאן, זה בדיוק הציור של אלקות.

השופר הזה פותח הכל, ואחכ כבר לא צריך שופר.

'ימים, 'מיני נגינה, 'ימי הנסירה שחוזרים לבנות חידוש העולם, לא עבד העולם הקודם, גמרנו, מבטלים את הבריאה הקודמת. מלכו תדקדושה אין לה חיות ומוחין רק מהאחוריים נסירה שהוא סוד ניגון, 'יה' 'יה' 'יה' הוא שם שהמלכות מקבלת מוחין במקום כזה, מאחוריים ,

דרכי נועם

אבל ארץ ישראל הוא מקום של ניסים ונפלאות. איפה? תזרוק את השכל, ותאמין שכך הוא. לא רק עינא חד דרחמי, אלא עיני ה', שתי עיניים, כי יש עינא חד דרחמי, הנהגת ניסים נפלאו תדלעתיד, ויש ארץ ישראל של האידנא שזה המשכה להיום, ותאמין בזה אף שאינך רואה את זה.

והעיקר שנשמע את הרעמים וניכנס א להסוכה, להתחיל להיות נורמלי, ל א להיות משוגע עי עמלק שממשיך להכות. לכן צריך להיות שכ"ן של רבינו, שכ"ן בגימ' ש"ע נהורין, אני גר בשיכון של רבינו הקדוש. רבינו מוריד את עצמו אלינו, פועל שהעננים מסתלקים.

זהו בחי' קיבוץ, אחדות. יש חשבונות, בכל מכשיר, כל חישוב אלקטרוני, כל דצחמ, נעשה שינוי וחוזר להתחבר. עולם שנה נפש, בעשן נכלה, צריך אחדות. חישוב היחיד שזה אחדות זה N, בחי' חישוב הקיבוץ שלוקח כל הפירודים ומאחד אותם באחדות. יש אותיות. כל אות הוא מוקף בקליפות. רבינו יושב ורוחץ אותם ומעביר העננים.

אחר י' ימי נסירה, מתחיל ימי בנין החסדים, וההתחלה בערב יוה"כ, נצח הוד, יסוד מלכות. כי מרוב אהבה אי אפשר להתאפק ואף שזה ימי דין כבר יש חסדים.

והם נקראים חסדים הפנימיים, בימים האלו שבין יוה"כ לסוכות. חו"ב דז"א מקבלים את המוחין מו"ק דבינה, מוחין שיכולין להכנס פנימה. אמרתי עולם חסד יבנה, אני מתחיל עם חסדים.

להראות חיבוק יד ימין, אין חשבון עונות כלל.

למה, כי ה' לא רוצה לחשב עונות. אם אתה יודע שיש עונות. תאמין שה' אומר שאין חישוב עונות. זהו אמונת חידוש העולם שיש אמונה שמשנה את הכל. בלי אמונה, יש רק כוחניות. מלחמות, וכן ברוחניות. כן מצליח או לא. עד שלומד זה"ק ולקומ ויודע שהעיקר הוא מוחין, לפי דרגת המוחין יש סליחות עונות. ויאמר ה' סלחתי כדברך ר"ת כוסי, לחיים לחיים, הצדיק שותה יין ונעשה מחילת עונות. כי הכל לפי המוחין, קצת יין, נמשך הצדיק מוחין ויש מחילה.

זהו שכל ואמונת חידוש העולם, כי העיקר הוא מוחין.

אמרתי עולם חסד יבנה, מוחין שאף אחד לא רואה ולא יודע, רק מכינים את עצמנו לסוכות. מה זה סוכות. והרי כל אחד פטור מסוכה בחוץ לארץ, אוכל נו נו קצת, ויש כל מיני פטורים, לא מוכרח ליטול ידיים, אפשר לאכול כזית, כי בסוכה החיוב רק כדי שביעה ולא כזית.

אלא שסוכה הוא מזונא דנשמתא, לעתיד לבא יעשה הקב"ה נסיון לגויים עם סוכה, הם מבקשים נשמה, יתנו להם, אבל לא יעמדו בנסיון כי לא עשו כלים, לא יגעו להסיר את הרע, בועטים ובורחים, אבל לנו יש מזונא דנשמתא מהסוכה, בסוכות מקבל אדם נשמה.

עולו אושפיזין קדישין, בסוכות תשבו, אמר בזה"ק שהקב"ה אומר כן לז' הרועים אתם תשבו בסוכות, והם כלליות כל הצדיקים, למה בדיוק בסוכות. כי סוכות הוא כח המטה עוז, כל הצדיקים שיש להם דרגה זאת, נקראי סאושפיזא, איש פי ז", חק לישראל, הוציא החיות מהקליפות. איש, זן, מזונא דנשמתא. אתם תשבו עם ישראל בסוכות.

מלמטה דווקא, ושם אתה מתחיל קצת לנצח את היצה"ר, ולמצוא חן אמיתי של יששכר, קצת התפארות. יסוד, איזה ברית. קצת אמונה. ואז עולה ביתא תתאה, הד' נעשה ה'. ונעשה המילוי התכלית שה' ברא את העולם. כי אתה עולה

זהו נסירה, להתחבר מלמטה, ה' רוצה להנהיג את העולם במלכות. לברר בירורים מתוך הקליפות. ומוכרח התיקון הזה, שהוא מפיל, ובני ישראל מעלים, ואסור שיהיה מחובר, רק בתשובה עי השופר, ההתחלה מן המיצר, מלמטה.

י' מיני נגינה כלומר כשאין כתר, שיר פשוט, אין כלום, כי אתה נשאר בביתא תתאה, אתתך גוצא, גחין ולחיש לה.

למה מוכרח כל זה, כי מוכרח השיר שיתער לעתיד. מוכרח להיות עולם של אמונה, להעביר גילולים מן הארץ, ולומר שירות ותשבחות לה', אל תישבר. ברה ויוה"כ מצד שמאל.

ועתה התכלית הוא לבא לחג הסוכות

תצפנם בסוכה מריב לשונות. להסתתר מכח האכזריות של עשו, הוא אומר, היה לך י' ימי תשובה, הנה נשאת אותו דבר, לא שוה כלום, ריב לשונות הוא חיבוק דקלי', כמ"ש בסי' מ"ח, יש חיבוק דקדושה שהוא תורה תפילה בהתלהבות. אומר ברכה ושמה, עם חברים טובים ומתוקים באמת. ויש חיבוק דקליפ', תאות אכילה, ניאוף, וכ"ש ריב לשונות אנשים חולקים נוראים, היצה"ר הקשה, הוא חיבוק דקלי', לא יכול להשתחרר ממנו. זהו פגם הנשמה. אין לה מזונא דנשמתא.

זה התורה הראשון והאחרון שרבי נתן שמע מרבינו, הראשון היה אחר ר"ה תורה ה', רעמים, ואחר סוכות, תורה מח, לצאת מריב לשונות עי עולם חסד יבנה, בגידים ועצמות שזה הנשמה והרוח, הם מתעוררים. בלי זה, אין לאדם שייכות עם רוח, מי ישיש לו רוח נקרא היום יחידי הדורות....

תסוככני, פסולת גורן ויקב נהיה סכך, מאה ברכות. קיבל אור מבינה ומתברר.

אני אמרתי עולם חסד יבנה, מהו עולם חסד. שפת אמת תיכון לעד, שפה, דיבורים של צדיקים שיש שם רוח נבואה, הרוח נבואה הזה, הוא עולם חסד יבנה, כל התכלית הוא שמאל, כדי לרחק את הרע, הנה ביטלו את החורבה הישנה, ופינו את השטח, עכשיו תתחיל לבנות מחדש, רק חסדים בונים, הגבורות הם הגוף והחומרים, אבל עצם הבנין עי חסדים, יצירה לטב, צירי, נצטייר בלבך מציאות של מחילה וסליחה. כי התקשרת.

ההתקשרות לצדיק הוא עי שאתה רוצה לעסוק ברחמים, מאמין שיש רחמים, הקשר הוא תפילה עם רחמים, מאמין במחילת עונות. בלי אמונה אין לך קשר, כשאתה מאמין שיש צדיק שמגלה דעת ושכל, תצפנם בסוכה מריב לשונות. זהו הסוכה, המציאות שנמשך עכשיו כל הכלים הנפילות פסולת גורן ויקב, נעשה מהם רעמים דקדושה, אלו הם מחיצות.

כי כשהתפילה נפלה, לא רוצה להתפלל, אין לו רחמנות. לא מבקש את הצדיק, אהבה ויראה ודביקות, דביקות של תפילה וניגונים, רק נפל לריב לשונות. בחי' נפל, רח"ל,

מי שיושב בסוכה מקבל נשמה.

ידוע שסוכה זה דעת ושכל, איזה דעת ושכל? מהמאמר הזה נבא להבין. אילו היינו יודעים מה זה סוכות לא היה שייך לדבר, נמסים מרוב מתיקות.

בסוכה יושב אדם עם שורש נשמתו. נורא ואיום, אף שצרי קלאכול, הסוכה הוא מחיצה של מדמה.

כי ה' רוצה תוכחה של חיזוק, כי יש מדות הרחמים, אך מוכרח שיהיה מדמה, מלחמה בה' בעמלק הוא רק ע"י המלחמה שלך, משה יכל למחוק אות וברגע, אבל צריך שיהושע ילך, יצא, נפיק, כח בתוך המדמה ולהפוך את המדמה. מוכרח שיהיה לך את זה.

תצפנם בסוכה, תתחבא בתוך הסוכה, זהו הכח של רוח נבואה.

הרוח נבואה הזה, ההתחלה הוא רעמים דקדושה, הוא התגלות הכבוד. זה מה שצריך לפעול רוח נבואה. וזה נמצא ע"י חיפוש ספרי רבינו, זה דבר שלאף אחד אין לו סבלנות לזה.

בתוך זה נמצא בירור המדמה, שכל ולחשוב, שכל תחתון, כמ"ש בסי' ל', מוכרח שכל תחתון, תוכחה חסד ועזות, ע"ש בסי' ל' ובסי' כב.

הסוכה היא עצמה המחיצות. דבר ראשון עושים מחיצות. וואסעריגן שלאס, ענני דשפכי מיא, שתי מימות נלחמים, ענן דסט"א וענן דקדושה, עכשיו יש כבר חסדים הפנימיים, עולם חסד יבנה, זה רוח נבואה הקרוב מאד לאדם, שזה שכל דקדושה.

והנה מחזירים לאדם בחזרה את המוחין שלו, יצאת מהביטול של יוה"כ, וזכית לאמונת חידוש העולם, הן לגבי עוונות. אין העולם הקודם, הכ למחול, וכן לגבי תפילה, אבקש מה' ויתן לי כל טוב, רגליים וראש וילדים, ושכל, כי בקשתי מהקב"ה, יש לי אמונת חידוש העולם 'בלי שכל', כי שכל של אדם הוא עיקר הצרה, אחר חטא עץ הדעת. מאידך שכל של אדם הוא עיקר הישועה, אלו הם שתי העננים הנלחמים.

יש ענן של מלכות. שכבר נכנס בעיוה"כ, ויוה"כ, יסוד ומלכות, מצות האכילה בעיוה"כ אינו מזונא דגופא, יש שמחה בכל העולמות שהולכים למחול כל העונות. אין חתונה כזו יפה בכל העולם. כמו עיוה"כ.

הנה מתיחל העלאת השכינה, והיא מקבל תהלימות. י' ספירות. וחסר נעילה, זה נעשה בחותם של נעילת יוה"כ. כמו שהצדיק עומד בר"ה עם השופר, עומד עוד פעם בנעילה, ריבונו של עולם מוכרח מעין חותם, להנצל מגירוש. וזה ע"י תוכחה עם ריח טוב, כמ"ש בסי' ח' ובסי' כב, לכלל ישראל מעורר ולהקב"ה אומר מה חטא לך העם הזה.

ונעשה ונשמע, חוזרים ביוה"כ, בקבלת התורה, ובסוכות חזרו ענני הכבוד שנשתלקו בחטא.

באלו הימים נמשכין החסדים מלמטה למעלה, של גבורות שמאלו תחת לראשו היה מלמטה למעלה, ולמעשה גם מלמעלה למטה, זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים, בכ ליום

י' מדות המלכות. עכשיו ה' נותן מתנה, בתחילה פנימיים דאימא, שההתחלה ביוה"כ, שיש ה' אורות, ויש לך נשמה ואתה מקבל תא זה. ואחר יוה"כ מתחיל הוד, עולם חסד יבנה, גאטס נאמען, שם ה', ונעשה ציווי על המשכן, ונשלם הדר"ך דקדושה בקי ברצוא ובקי בשוב, שהמלכות היא ברחמים ויש בה רכ"ד אורות, ס"ג וקס"א,

ועתה יש עולם, עולם חסד יבנה, רק שתתקרב לה' באהבה, בחיבוק ימין, אתה לא יכול לזכות לזה, רק ע"י שמכניסים לך בלב שתשתוקק לזה, ההתחלה בהוד, מחרת יוה"כ, אח"כ נצח, היום זה נצח, יב תשרי, יש רבי שפועל ומנצח, רק ע"י אמונה, אחכ תפארת התפעלות מגדולת ה', אלו הימים שנכנסים בפנימיות. זה אור ו"ק דבינה, מצומצם, שנכנסים מוחין קדישין לז"א. כמ"ש בסי' מ"ח. ציור לחיים. צירי, יצירה לטב. תסוככני בבטן אמי, לטעום טעם של תורה תפילה ואמונה. לסוכך, להכנס לזה. ואז נכנס בחינת ארץ ישראל. עולם חסד יבנה. בחינת השגחה, שזה המציאות של נעילה ביוה"כ, העובר מושלם ואינו נופל, רבי נתן זכה להוליד בנים מהתורה הזאת, כולנו ילדים של רבי נתן, זה העיקר, איך לעבור את ההריון ולא ליפול. לא ליפול.

התורה הזאת הוא שורש כל התורות של רבינו, תורה מח, על אשר מעלתם בי במי מריבת קדש, הפלא ופלא, משה רבינו כביכול מעל, כמ"ש בסי' כ' שם מתבאר שהצדיק צריך לומר תורה כמו משה רבינו שאמר תורה בעשרה הדברות. והמשיך משער ה', וכן ביוה"כ גם המשיך משער ה', תורה צ"ל תמיד משער ה', כתבנו לחיים, שהתורה תיכנס בתוך הכתב, שיהיה משער ה'. בלי שער ה' נעשה מצונן, חיבוק של הבעל דבר, לא גחלי אש, מצונן.

כי צריך להמשיך מדות הרחמים ט' תיקונים קדישין, להכניע, ע"י המלאכים, אפילו הוא קטן בלי כח כלל, כח הקדושה מעט מעט, ורצין להזהר מהרע, אבל יש כח ללכת בדרך העבודה.

רבינו מרמז לרבי נתן, בתחילת שמיעת תורותיו, תבין שעכשיו תתחיל לשמוע תורה חדשה, לפני זה אמר רבינו תורות פשוטות כנוסח הבעשט, אחר א"י התחיל עומק, אבל אחר שבא רבי נתן התחילו עיקר התורות. שיהיה הבנה עמוקה בגאונות נוראות.

רבינו תיקן את המעילה דעל אשר מעלתם, ואמר תורה שיש בה רוח נבואה. וזה ממשיך ביוה"כ. ואז מתחיל להיות שורש של רוח נבואה שיש הוד נצח תפארת ויראה, ועד שנתגלה האהבה, ביום טו תשרי, שיש דרך לצאת מחיבוק דסט"א. שהבעל דבר תופס אותך ולא יכול להשתחרר, כ לאחד לפי ענייניו, תאוות ממון וכו', יש עצה, דיבור.

אלא שאין אנשי ממאמינם בדיבור, שורש נשמות ישראל הם יוצאי ממעולם הדיבור, אך כשהבעל דבר בולע את הדיבור, אי אפשר, לכן צריך לחזור לעורר בחג הסוכות, החזרת העננים דקדושה, שהוא הקיבוצ,

הסוכה, כל אזרח בישראל תשבו בסוכות. כל ישראל יכולין לישוב בסוכה, אפשר לצאת ידי חובה בסוכה של מישהו אחר, רק שלא יהיה סוכה גזולה. אבל אני שכן, זה הבית שלי, זה הסוכה שלי.

הוא התיקון מצד חיבוק ימין.

דרכי נועם

כמו הכח של מדות הרחמים של בצד שמאל, כ"ש שיש בצד ימין.

בכסה ליום חגנו, תקעו הוא התחדשות המוחין, כל ר"ה היה תקעו, כדי שיהיה התחדשות חדשה. שורה י' מיני נגינה.

שופר, שמחה, מוכרח להיות בשמחה.

בכסה, ליום חגנו, שיהיה שבחים ותוארים, שיהיה לך הרגשה בגדולת ה', שתחשוב מהשכל שבכל דבר, שתוכל להתחבר לה' לפי הצמצום והערך שלך, ויהיה לך כח להנצל מכל אלו שלא נותנים לך להכנס.

כי הסוכה, הוא חק לישראל, שמוציאים מהם את המזון, ונותנים לך את המזוןא דנשמעתא. משפט לאלקי יעקב. משפט הוא ישוב הדעת, בכל יהודי פשוט, יעקב. סוכות.

בסוכה נעשה מציאות חיבוק ימין, בתחילה לא יכלו לתת מיד חיבוק דקדושה כי הבעל דבר גונב, לכן מתחילין לתת בימים האלה, קצת וכאילו ולא נותנים, זה לא ניכר עד טו תשרי חיבוק שלם, מחיצות פרוסות. ענני קליפה עוזבים, ובאים עננים דקדושה.

מהו עננים דקדושה, הוא התגלות כבוד ה'.

אדם יושב בבית המדרש, יושב לפני רבו ביראת שמים, אשרינו, אבל כשיושב לבד כשאף אחד לא רואה, הוא משתולל, איפה כבוד ה'. התגלות הכבוד הוא להתעורר שיש אמונת חידוש העולם, ה' לבדו נמצא.

רבינו מביא בסי' לג, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, מה הפירוש בזה, זה צריך לתפוס לך את הלב, שאין עולם, אתה עומד ממש לפני מלך המלכים, באמת באמת. יש מחיצות דקדושה להתאפק נורמלי, יש לבושים שמוכרח להיות צמצום שיהיה מדמה, ולכן מרימים את המדמה מפסולת גורן ויקב עושים סכך, יש לאדם כרם יקר מאד, למה לא לסכך עם מחובר לקרקע או פירות יפים, מוכרח ליהות פסולת גורן ויקב, לתקן את המדמה, לתקן את הכח הזה, להכניע את הקליפות וזה התהפך לטוב.

כי חק לישראל, סכך בגימ' מאה, ברכות. חק לישנא דמזונא, מזון הנשמה ע"י שהירידה והנפילה, ה' רואה את הנחת מהיגיעה שלך, בסוכה מאיר חלק של בינה, כמה גבוה שעולים, וכך נמשך המטה עוז באופן של שנכנס מלמטה, חיבוק ידי ימין. בתוך הסוכה זה נקרא רעמים דקדושה.

תורה ראשונה ואחרונה שרבי נתן שומע, כתוב על רעמים, הוא עיקר תיקון המוחין, אין עבר כלל, הגיע ענן ועשה רעם בויום תתחדש. זהו התגלות הכבוד. היינו שכל בדיעת ה' שיש חידוש העולם. שהנבואה חזרה.

ונותנים לך שתי דברים, אחד הוא להרגיש כבוד ה', כלליו תכלה מדות. המציאות שאני צריך לתת כבוד לה', השניה הוא 'ועוז', לעמוד נגד המתנגדים, כמ"ש בסי' כב, אם אתה רוצה להתקרב לאור השכל, מוכרח עזות. כמ"ש בסי' ל', שני סוגי הגבינות והעצים, מוכרח עזות. למסור נפשו להתקרב למלך

זהו מציאות הגרים, שזה קשור לכח המדמה, אלו הם הכלים והלבושים שעושים רעמים, בלי שכל תחתון אין שכל עליון.

הרי שיש לנו כאן אורות דבינה, ומדמה, וה' רוצה לחבק אותנו ביד ימינו, כלומר לבנות מקיפים, חיבוק ימין, מקיפין, זה נקרא רוח נבואה, שכל שאינו קשור עם המדמה, איך עושים את זה, מוכרח מחיצות המוחין וסכך, להמשיך א תהשכל מלמעלה, כל התיקונים הסוככים מלמעלה, ואלו הם ג' מחיצות. אחד לגבי גדולת ה', ואחד לא ליפול לנבואה ואותיות ושגינות שאין להם שייכות עם בירורים פשוטים, שזה לא מחיצה, זה מקלקל את המח, מוכרח לבנות מחיצות המוחין.

כמ"ש בסי' מח, הצנע לכת, ויסוד, ריחוק הרע, והתדבוקת בה'. לצמצם השכל כמה שהוא יכול, לבנות המח ע"דברי רבינו, וכך בטל עמלק. הסוכה מציל מעמלק ומקטנות המוחין ומחסרון התפילה, מכאן מקבלים כח לכל השנה

הסכך נותן מתנות האורות לנשמתי לכל השנה. צריך פשוט לבנות סוכה"ה למעשה.

כי צריך להמשיך רוח נבואה. במעשה בדיבור ובמחשבה. בכמה אופנים. כמ"ש להלן.

תבנה סוכה, והנה נשלם שפע הימיניים הפנימיים, ונמשך רוח נבואה שזה מקיפין, ההתחלה היא רק הכנת השכל שישרה עליו הקדושה, והנה נותנים בטו תשרי, פנימי יחד עם המקיף, חסד דאזיל, מציאות אור אין סוף שנמשך תמיד, חסד שנמשך תמיד בלי שום הפסק כלל, אלקותו ית' בעצמו, תתבטל אליו, כי יש לך מחיצה. מהו המחיצה.

כי בחוץ יש עננים דסט"א, הם שופכים לך מים, מחזירים לך את השפע, שתדע שיש חידוש העולם, חדוש העולם הוא התגלות הכבוד,

רבינו ממשיך בענין רוח נבואה שזה כבוד, אל יתהלל חכם, יש כבוד של חכמה, הכבוד הגדול ביותר שהשכל מרגיש חכמה, תשתמש עם החכמה להרגיש כבוד ה', להיות בשמחה שה' נמצא, ממש. ולשמוח עם כל מצוה ודבר טוב, לשמוח על כל נסיון, לשמוח בכח רבינו, אני יכול לכבד את ה' בכל דבר, כי יש חידוש העולם אני מרים את הניצה"ק, ויש ניסים ונפלאות.

כבוד, היינו שכל דבר מתורה ומצוות נעשה כבוד, אבל מוכרח גם עוז, ללחום נגד הריב לשונות. זהו רוח נבואה שיש בה שניהם.

כבוד שני מגבורה, כבוד להתאפק, כבוד להתגבר. גבורה דקדושה. בחי' דיבור, הוא אש הגבורה, שתוכל לדבר תמיד לה', בלי מניעה. היצה"ר יונק מריב דיבורים, ותדבר לה' כמה מילים, אבא, אנחה אחת, איי, יש לי גבורה שה' נמצא איתי.

יש מנוע ענק, לוחצים כפתור קטן והנה הגיבור האדיר פועל, כך הוא כל דיבור לה', אמרתי אבא תעזור לי, ואני מקושר לרבינו.

וכן עשירות, כלומר דברים גשמיים שאדם עוסק, עני אין לו כלום, עשיר יש לו אלפי דברים, הוא עצמו לא יודע כמה יש לו, כך הוא להמליך את ה' בכל דבר.

כמש בסי' ס', שלימות ג' קוי היראה, מחשבה דיבור ומעשה.

כך זה נקרא אחר כך רוח נבואה, זהו הנשמה של האדם.

דרכי נועם

העליה, אוי לי שהחרבתי את ביתי, אבל אפשר לתקן הכל, כי יש בירור המדמה בקרבנות, ושמחתים בבית תפילתי, ויש התגלות השמחה.

רבי נתן מאריך בהלכות סוכה הלכה ו', שהסוכות בונה את המחיצות. ג' התפילות. כנגד אברהם יצחק ויעקב, אהבה יראה ותפארת. וכנגד פנימיות אמצעים וחיצוניים, כמ"ש באירז"ל, וכן כנגד פנים ואחור וכו', ג' אופנים שהנבואה נעלמת. וצריך מחיצות שהנבואה לא תיפול.

בונים את הסוכה כדי להמשיך את הדעת שנקרא ניסים ונפלאות. שזה עיקר תכלית המאמר, עיקר ההתקרבות לרבינו הוא אמונה שלימה, דברתי לה' ואני מאמין ושמח, כל אדם עובר עליו הרבה דברים, הוא צריך הרבה דברים, יש דברים ששוברים אותו, צריך אמונה שלימה, יש זמן שאי אפשר, אבל הנה תצא מזה, תעלה לאמונת חידוש העולם, ותאמי נשה' רצה את המדמה הזה שתבררו.

כח מעשיו הגיד לעמו, הוא קדושת א"י, זה לא הולך לבד, זה עבודת כל יהודי, אפילו גר בחוץ לארץ, עינא חד דרחמי, זה בזמן של התרוממות שהצדיקים מאירים אותו, אבל בא"י כתוב 'עיני השם', כמ"ש בסי' מ' תניינא, ההסתכלות על הצדיק, כי יש עיניים, בבח שבטל אל הצדיק, מתעורר אצל ה' התפארות וזה פועל עיניים, להחיות את עצמו שה' לבדו מסתכל עלי. זהו קדושת א"י, א"י זה באמת מקום של ניסים ונפלאות ממש. כ' למה שחיים כאן, פרנסה, השגות אלוות הכל ניסים ונפלאות אפילו הקשיים מלאים ניסים ונפלאות. כשתאמין תראה בא"י ניסים ונפלאות. בשכל לא תראה, אמונה בלי שכל, עיני ה', אבל באמת אתה פועל אצלו ית' עינא חד דרחמי, וממילא נמשך גם עליך כל טוב, כי המשכת עינא חד דרחמי הוא ע"י א"י, שהשכינה ממש התרוממה ויש השראה, כח של הצדיק, הוא הריח, האמונה השלימה בהשגחה פרטית הוא הריח, אישה ריח ניחוח לה' עד אין סוף. כך נפתח עינא חד דרחמי.

והשיר פשוט כפול משולש מרובע, צריך שיהיה ביתא תתאה ביתא עלאה, עוד פעם, ביתא תתאה וביתא עלאה, כמ"ש רבי נתן בהל' פסח והל' המנחה, מוכרח עוד צדיקים שאח"כ יש אמונה בצדיק הגבוה יותר. מוכרח עליית המלכות באופן כזה שנקרא ארץ ישראל.

עולם חסד יבנה.

כמ"ש בלקו"ה הל' סוכה הלכה ו'. כי מחיצות הסוכה הם מחיצות המוחין כנגד עמלק. ועיז כי מלאה הארץ דעה את ה', ונעשה גרים, וכל אחד יכול להיות בעל תשובה. וזה עיקר עבודת הסוכה. לשוב ע סאמונה, הסוכה הוא א"י, לא לבדוק אם זה עובד אצלי, להאמין, שאני צריך לעורר בחי' גרים, ונעשה שמחה, אולפן חדת, בית השואבה, בבוקר חסדך.

נחזור לעיל.

יש הרבה סוגי רוח נבואה בסוכות. רבינו אומר, לא להיות שבור, רק ריח טוב, כי מוכרח אמונת חידוש העולם, מה זה חידוש העולם, יש ג' סוגים. יש מה שיהיה לעתיד לבא, שם יאיר שם הויה באחוריים העליון, הע"ב העליון, שהאין

נבי"א ר"ת בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, לכל אחד יש רוח נבואה אחר, עם כל ז' המדות הנפולות. מצרים שלך, משם תצא עם רוח נבואה.

זהו סוכות. חוזר המח והשכל, בונים את המחיצה, המחיצה נעשה מאלו הרעמים, זז', רוח שאי אפשר לעבור, ונעשה רוח דקדושה, שאדם יודע שאפשר להפוך ירידה לעליה. הרעמים היינו שהקליפות עוזבים, והטוב חוזר לעלות.

הבו לה' משפחות עמים, אפילו הירידות שלך לא מפריעים לך, ירידות קשות. ג' קליפות הטמאות. ממש. והבו לה' כבוד ועוז, מכלל ישראל, וה' על מים רבים, ז' קולות שנאמרו על המים, בקבלת שבת, הם נכללים בקדושה.

אלו הם ז' רועים הבאים בסוכה, כי יש מחיצה, ממילא נכנסים האבוא"ק, כי האבוא"ק באים ונכנסים בכל מקום שיש שם קדושת ז' הרועים, אנו נכנסים עי הרעיא מהמנא.

נכנסת לסוכה, צריך רעמים, הנה שמעתי חדשות חדשות. וואו, ה' עשה דומם, צומח, חי, מים, ובתוך הסוכה צריך לישון, שזה מדמה של מדמה של מדמה, וכן אוכל, אדם גשמי ממש, כי הבו לה' משפחות עמים.

איך מתקנים אותם, עי רועים דקדושה, ה' שולח אותם בסוכות תשבו, כי רק כך ה' מלך על כל הארץ, הקדושה נכנסת בתוך הגבול, ובכן יתקדש שמך, על מכוך והיכלך, כשיש כלים, תפילין או שבת. [אחר הימים הנוראים חוזרים לקדושת השבת בהתחדשות]

אלו הם ז' ענני הכבוד, נפסק בשו"ע. שהסוכה הוא זכר לענני הכבוד, בגמ' יש מחלוקת. היו כ"כ הרבה ניסים ונפלאות ביציאת מצרים, עושים זכר לענני הכבוד, כך חוזרים למצב של יציאת מצרים, ענני הכבוד היינו התחדשות. רעמים קדושה שהם פנימיות י' מיני נגינה.

כמו תוף, פום פום שמח, בשמחה נעשה שמחת בית השואבה, בקול גדול, גילוי השמחה בחוץ, אלו הם מחיצות, הניגונים בבח ועוז, והפנימיות הם רוח נבואה.

כך הסתלקו עננים דסט"א, וזוכים לז' עננים דקדושה. כי העננים עוזבים את הרע, ויש עליית הטוב, כשאדם מאמין בפנימיות שלמות המצוה שהוא עושה, הוא מתחדש לגמרי, עננים חדשים ונעשה רוח נבואה.

והביאותים אל הר קדשי, ושמחתים בבית תפילתי, הקיבוץ פועל שיש בחי' קרבנות. עולותיהם וזבחיהם,

אוי לי שהחרבתי את ביתי וכו', שנפלו ג' חלקי הכבוד, ביתי פגם התפילה, הגליתי את בני ביטול הנבואה.

קרבנות הוא עבודת בירור המדמה, בכל תזוזה. זה העט והקולמוס שכותבים בה גילוי כבוד ה', המדמה, הדרך שמהפכים אותו לגדולת הבורא, לזה צריך כבוד ועוז. זהו בנין הדעת והשכל שנעשה בסוכות. כי בלי מדמה, אין לך צמצום לאור. רק להפוך ירידה לעליה.

והוא מציאות הקיבוץ.

זה מה שרבינו מגלה לפני הסתלקותו, שהירידה תמיד

דרכי נועם

נעשה יש, הגבוה ביותר, בלי זה, אין התלבשות שם ע"ב. וכן האחרון הנמוך הוא בנסירה.

אמונת חידוש העולם שהאדם יהיה כמו נביא הרואה אלקותו ית', גן עדן, צריך להשתוקק ללמוד ספרי רבינו וללכת עם מח נקי, זהו מעין חידוש העולם.

יש חידוש העולם שאדם צריך להמשיך היום, תמיד ריבנו מביא ג' בחינות ביחד, השמים מספרים וכו', כי הכונה להמשיך מהקודם.

בסי' ר"נ כבר כתוב שהוא ממשיך היום מלעתיד לבא, כך כאן,

הראשון הוא מה שאדם עושה, האדם עושה חידוש העולם, הבריאה נבראת עם לבושים, נוראים, אנו מעבירים לבושים לא טובים, מעצמו ועי תורה, וזהו בירור המדמה, עיז נעשה סליחה ומחילה, והתקבלות התפילות. והעבודות שלי פועלים, זהו הכח של התקרבות לצדיקים, בשאיפה ורצון. בפשטות עם מחיצות.

הפסולת שלי, נעשה מאה ברכות. הקב"ה מתברך על ידי ומברך אותי. זהו אמונת חידוש העולם שנמשך ע"י האדם בעצמו. שינוי שאדם עושה.

יש חידוש העולם שהקב"ה מחדש את העולם בכל יום, מעשה בראשית. זה לא בריאה ישנה כלל. בזה צריך להאמין תמיד, להסתכל בשכל של כל דבר.

יש שממשיך מלעתיד עינא חד דרחמי לארץ ישראל היום, זהו א"י, הוא הדרך להמשיך מלעתיד להיום, בחי' קרבנות, ביהורי ביהמ"ק.

ג' חידושי העולם הם מציאות של הנבואה של האד סבכל עת.

תיכנס לסוכה, תראה ז' מדות. ז' רועים מחזקים אותך, יש כבוד דקדושה, לפתע כן יש כבוד, ויש התחדשות. ונעשה כמה סוגי רוח נבואה. נפלאות גדולות. אין שום טבע והסתרה, ה' ברא אותי להודות ולהלל לו ית', ואני צריך לעושת מצוות ומעשים טובים, זה עולם אמיתי.

בסוכה נמשכין מוחין של חיבוק, שנכנסים לפניו, יש חיבוק ויש שהחסדים נכנסים לפניו, אתה יושב בתוך הסוכה.

יש עוד סוג רוח נבואה שמאיר לי, מה שנעשה בכלליות בעולם, שהתפילה שלי נתקבלה, ויש יחודים ותיקנים, ואתה מתחיל לראות דברים אמיתיים שהם ממש כך, זה המשכת רוח נבואה לעבשיו, זהו ממסמס, למס, יששכר חמור גרם, הוא כח ההתבוננות של האדם, חמור גרם, הוא עובד קשה, ומחפש תורה, ויט שכמו, וירא מנוחה א"י, ויט שכמו להכנס לי' מיני נגינה שזה רוח נבואה, ויהי למס, כמה שהוא ממסמס, זה עובד, ישי, דוד, משיח.

יש כאן י' דרגות של נבואה. שהם י' הדברות, הן בלוחות ראשונות, והן בלוחות שניות. יש מלמטה למעלה, ויש מלמעלה למטה.

יש לולב נענועים, ויש הקפות. ויש הו"ה.

אלו הימים לפני סוכות יש פנימיים, ואח"כ המקיפין נכנסים

בסוכות, המקיף הזה הוא עיקר רוח נבואה, וזה מלמד אותך לראות את הז' רועים, כל המדמה הוא בעצם ז' רועים, כך מלמד אותך רעיא מהימנא. אפשר לתקן הכל. יש מחיצות. אפילו אם נפלת. תתקן.

בתחילה בנית מחיצות, עתה יש חיבוק, חיבוק זה נבואה שתופס אותך ואתה רואה דבר. ימלא שחוק פינו, אני במקום אחר לגמרי.

ובתוך זה יש עשרה מדרגות. י' מדרגות וידוי, וידוי אמיתי, של ריח טוב, מזונא דנשמתא. תאמין שיש מחילה, ויש תשובה של סוכה, שה' מסוכך איתך, ונתן לך צדיקים טובים לגור איתך, הקדושים האלה נכללים בפינחס, הם ז' ענני הכבוד והתגלות הנבואה.

ומזה נעשה ז' מדרגות ששורה עליך משורש הנבואה.

אח"כ צריך להקים סוכת דוד הנופלת.

בימים שלפני הסוכות הם מקיף נמוך, וק דוק, ובסוכות יש וק בעצמו, שמאיר באדם התחזקות ושלמות הדעת בינה, בחי' גבורות. והוא מקבל את השכל השני, שאני פועל חידוש העולם.

הראשון הוא מציאות הבריאה שה' לבדו נמצא, ויש בזה הרבה ידיעות בפרנאסה וכו', והשני הוא שאני פועל את החידוש העולם, ויש בזה הרבה מקיפים הפועלים שמחה. וכך מתחזק הסוכה. קולות העננים מתרבים יותר ויותר, ז' ז'.

אח"כ צריך לבנות הסוכה, לחבר את המדות לשורש הצדיק שמאיר ממדות הרחמים,

זהו הלולב, הצדיק העולה למעלה, כמ"ש בסי' כט, יורה תיקונים, רק צריך לנענע, ועולה עד אורחא מליא, שורש הדעת העליון למעלה, והעיקר העבודה לנענע חזרה לתוך הפנימיות, למלכות. אמונה פשוטה שיכנס אמונת חידוש העולם למטה, בכל מדה רעה שאני מרחק, וכל מדה טובה שאני מקרב, נענוע ריחוק וקרוב, וכל הרוחות נכללים, סוד הנפת העומר שנכללים למעלה למעלה.

וההקפות עם הלולב, מכאן למדנו שאפשר להמשיך מתכלית המעלה.

אד"ם ר"ת אדם דיבור מעשה, הלולב הם הפנימיים כפשוטו, פנימיות הצדיק ממשיך חידוש העולם, וכל נענוע מחדש ועושה רעמים מאד.

הנענועים עם הרעמים ממשיכים חיות עד המלכות. והאמונה יש בכל מדה ומדה.

ההקפות הם מקיפים, שהנבואה נשלמת לדעת מהו אדם, מהו דיבור אחד לה'. עולה עד המקום הגבוה ביותר, בהושענא רבה, דווקא דוד המלך שהוא בחי' דיבור. סוכת דוד, המדמה, נופלת. היקף היינו שאתה קצת מסתובב אצל רבינו. תחפש.

היקף ב' פעמים, בגימ' ש"ע, בגימ' שכ"ן, אצל הצדיק, שכן טוב. וכך נתגלה חידוש העולם.

ז' דרגות שהם למעשה י' דרגות. שצריך לעורר.

וכל זה נכלל בג' בחינות בסוכות. אחד לזו"ן, אחד

דרכי נועם

לש וידוי, ו' דרגות לש תיקון הוידוי, ו' דרגות לש פנימיים, ו' דרגות לש מקיפים, ו' דרגות של מקיפים דמקיפים, ו' דרגות בכל סעודה. בירורים

ואז יתגלה נפלאות השגחה לבד.

[ט] ועל ידי אמונה יהיה חידוש העולם לעתיד. כי התקבצות החסדים שעל ידם יהיה חידוש העולם, בבחינות (תהלים פ"ט): "כי אמרתי עולם חסד יבנה", הוא על ידי אמונה, בבחינת (שם צ"ב): "להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות". 'אמונתך בלילות' זה בחינת האמונה, שהיא תלויה בכת המדמה שהוא בחינת לילה, בחינת חלום לילה (ה) שגבא על ידי המדמה. ועל ידי זה: 'להגיד בבקר חסדך', הינו בחינת חסד הפ"ל, שעל ידו יהיה חידוש העולם לעתיד פנ"ל. וזה בחינת (איכה ג): "חדשים לבקרים רבה אמונתך". 'רבה אמונתך' הינו אמונה, על ידי זה יהיה חידוש העולם, בחינת: 'חדשים לבקרים, בחינת: "להגיד בבקר חסדך" וכו' פנ"ל:

כי זהו דבר נעלם, שהחולקים אומרים לסטים אתם, אבל צריך לגלות בירור המדמה, עולותיהם וזבחייהם, כי דווקא בחי' ארץ ישראל, לכן רבינו מזכיר 'תמיד עיני ה' אליך בה'.

ומזכיר שיש שתי בחינת שירים, השמים מספרים, אין אומר ואין דברים, לפני שהשמש הצדיק בא יושנים, וכשבא נעשה תורת ה' תמימה.

כשבא השמש, יש מאירת עיניים, כמ"ש כאן ובסי' ז', ענין הריאה, אין מחסור ליראיו, כי הריאה של רבינו בסוד ו' הרוגי מלכות במסירות נפש, ועי"ז הוא פועל כי אין מחסור ליראיו.

ריאה מאירת עיניים כמבואר. הריאה הוא ענין המשכת רוח חיים של הצדיק.

והעיקר לחפש ולבקש מאד. להתחזק במסירות נפש בזה, כמעט שאי אפשר לסבול את זה, רבי נתן חידש הלכות כאלה, כתב הכל, וחושבים שמבינים, אוי גוואלד יושנים, מוכרח לקבל את הרוח הנבואה הזאת, לקיים את זה בתוכינו

יש השמים מספרים שאפשר להשיג, ויש שיר לעתיד לבא, שיהיה שיר חדש.

כשופר הרם קולך,

נקט לשון 'כשופר'.

בפסוק כתוב כשופר הרם, רבינו אומר 'הרם כשופר'. כי ישעיה הנביא אומר שכשיבא משיח, יהיה כשופר, כמו השופר, כי אנו עשינו את ה'שופר', לא 'כ' שופר, אות ו' במקום כ', כי ו' הוא דעת, בחי' בינה דכ' כפול, והוא הדעת שנמשך בסוכות אור הבינה, כפול. והיום אומר רבינו 'הרם כשופר' אני מרים את זה.

ויהי למס עובד. כשיש הרגשה מה זה אמונת חידוש העולם, רק אז יש תפילה ורחמים, בלי זה, הוא תפוס בטבע, איזה כדורים לקחת, תתנהג כך, למען הצניעות. אבל תתפלל שאין טבע, רבי נתן צעק בציון הק' לזכות לזה.

היה העלמה על רבינו רד"ו שנה, הגיע זמן התגלותו. לוקח זמן עד שצדיקים מתגלים

רק לז"א אחד רק לנוק'. חזל למדו מזה ג' מחיצות. כי הרוח נבואה שנמשך באדם הוא כך, האחד הוא חידוש העולם למטה, חיבוק למטה, כל ז' המדות שה' לבדו נמצא בכל אחד מסה.

ויש מקיף של בינה, אורות נוראים שנמשכים, בקי ברצוא ובקי בשוב.

ויש יחוד, שניהם ביחד, שאדם יודע שהוא פועל יחודים ותיקונים.

ויש בזה מאה דרכים איך להמשיך כח הסכך, עי' מחברת הקדוש, שמות עליונים, הכלים של רוח נבואה. והעיקר שיהיה פעולה זאת אצלינו,

אדם היינו תזוזה של אדם, מעורר כבוד ה'. וכן דיבור אחד לה', ומעשה.

וממילא יש יראה, כי אתה אדם, תיזהר מה שאתה עושה. ואדם יכול לתקן הכל.

זהו אמונת חידוש העולם, והוא המציאות למה רבינו דיבר כך לפני הסתלקותו, כדי שיהיה בעולם כח הצדיקים,

וזה עבודת כל יום, שירו לה' שיר חדש, כי נפלאות עשה. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו, ימין ושמאל, זהו ישועת העולם.

חידוש העולם היה צריך להיות בראשית הבריאה, ביו סהראשון, אלא שנתחדש שהאדם צריך לפעול את זה. הוא בחי' להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות,

עי' לקוה סוכה ו', הרבה יותר יפה מכל מה שדברתי, אפשר להתעלף מהלשונות של רבי נתן שם.

העיקר שתאמין שאתה פועל, אל תהיה שבור. היה לך ר"ה של רבינו, יוה"ב אחר לגמרי, והנה אתה נכנס לסוכה להיות בר דעת, יהיה לך אמונת חידוש העולם, ויהיו הרבה חולקים שהעיקר זה מנהגים, אתה תעמוד בעוז, שהעיקר הוא אמונה. לא חידוש הגולם. להתעורר לבא לרבינו באמת. בלי זה, לא תוכל לבא בתפילה וכו', העיקר להכנס לסוכה של רבינו. התפילה, הסוכה, התורה, תסוככנו, ברוח הקודש. רוח נבואה. סי' כ"א.

ועיקר נמשך אמונה, ועליית התפילות והניצה"ק ונעשה ריח ניחוח לה'.

התקבצות החסדים הוא עולם חסד יבנה. כי אמרתי עולם חסד יבנה. כמ"ש באות ט'.

כי הכל תלוי בהתחזקות ורוח נבואה, לדעת עי"ז מה וחידוש העולם, להגיד בבוקר חסדך, זה הפסוק שאמר אדה"ר אחר החטא, הבנתי שה' רוצה אמונתך בלילות. נדמה לי שנפלת, אבל מתחיל מחדש, בבוקר חסדך, כי ה' רוצה ממך את הבירורים.

כשיש חסדים, יש לך אמונה, לא מסתכל על מה שאתה רואה בעיני בשר, מה שרואים הוא מה שצריך לפעול, אבל ההרגשה שיש בלב, אי אפשר לדבר עם אנשים, רק עי' אמונת חידוש העולם אין עולם של דין אלא של התקבצות החסדים

הלילה, שינה ואכילה בסוכה, ולהמשיך רוח נבואה, ו' דרגות

הגויים לעתיד מבקשים גם הם סוכה, ריבוי אור, בועטים, כי אין להם נשמה, יהודי יש לו פנימיות האהבה, חיבוק, שה' כ"כ אוהב אותך שאתה שומר תורה ומצוות. אעשה הכל בשבילך, אפילו להנהיג את העולם כמו שהוא ממש.

כי אמרתי עולם חסד יבנה. סי' מ"ח, כ"ח אתוון דשם מ"ה, הוא הכח שמחיה את הבריאה למטה למטה למעשה.

וכך נתתן בחי' מעלתם בי, התורה של רבינו, אף שאין מי שמבין, צריך לזכות שיהיה אור תורה שמחפשים בדברי תורתו הק'. לגלות את הרוח נבואה באופן של בירור המדמה.

ה' יזכנו להכתב ולהחתם לחיים טובים, הוא כתיבת הספרים הקדושים, כתבינו לספר, תן לי ספר חי, חתמינו, חותם בתוך חותם של נעשה ונשמע, בכח רבינו לא יהיו שום מניעות. שנזכה לכל ההשפעות טובות. נזכה לשנת גאולה וישועה, ומלאה הארץ דעה את ה', לראות כבוד ה' עם לבוש ולמעלה מכל הלבושים וכל האורות ויהיה נחת רוח להשי"ת אמן ואמן.

אין מים אלא תורה, רבי טרפון אומר שמברכין ברכה ראשונה על מים בורא נפשות. לא שהכל, כי הוא ידע מה זה מים, הוא השיג מה זה מים, דבר נורא, בורא נפשות רבות וחסרונן. אין לשער.

=====

תורה כא הכנה לסוכות תשפז

רבינו ישב ודיבר מחיים נצחיים, זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים, חיות. איך מקבלים חיות? חשק. חשק לחיות. לחיות עם חשק וחיות.

יש לנו רווחים של חיים נצחיים, בכל ברכה, בכל מחשבה של אמונה, אדם מרוויח לנצח נצחים. אנו עסוקים בעוה"ז עם דברים שלא קיימים הרבה זמן. צריך משהו, פרנסה, קצת ישועות. זה בא.

אבל יש לנו רווחים שאנו מרוויחים ממש לנצח נצחים. השכל והדעת הזה. להבין להסתכל אחרת על העולם. מה שהרווחנו. העליות. פלאי פלאות של המתקנות. המשכת אורות מופלאים של רבינו, מה שרבינו עושה בכל שנה. צריך שאנחנו נשתתף איתו, בזה שאנו רוצים להיות אצלו, העיקר זה הרצון. חיים נצחיים.

אדם עושה עסקה, והנה חותמים היום את העסקה. יש סיפור כזה בחוץ לארץ, אדם קנה בבין, מקום של ביצה, ליד העיר, מקום לא נקי, מכרו לו עוד בבין חצי מכור, זה היה מקום מיואש.

והנה ביום אחד בא העירייה, אמרו שכאן רוצים לעשות תחנת רכבת, תשלמו, נהיה מליונר, יושב ולומד כל היום, ונותן כל הכסף לצדקה. תפס אותו חיים נצחיים.

אדם רואה, תפס את העסק, יהיה לי כזה טוב, שה' מחבק אותנו עכשיו בסוכות בחיבוק ימין, הוא מכיר אותי. מלך מלכי המלכים רם ונישא גדול ונורא, מכיר אותי, כל הגוף שלי, כל התאוות והיצרים והדאגות שלי, כולם נכללים

משה רבינו, נכנסנו לא", עד שבא דוד המלך עברו כמה מאות שנים עד שנתגלה ענין הנבואה.

וכן תנאים, וכן הבעש"ט. לוקח זמן עד שהגילוי מתגלה, יכ צריך בירורים, של אנשים שמתגעגעים, במסירות נפש, אשרי מי שיש לו חלק בזה.

זהו בכסה ליום חגנו, הכל מקשין וכי ר"ה נקרא חג? אלא שהוא שורש הצמצומים לומר שירות ותשבחות. שורש תיוקן המדמה. בכסה, מכוסה בלב. אבל יש משפט לאלקי ישראל, רבינו רוצה שיהיה לנו הרגשה מה זה לעתיד לבא. זה מתגלה בשמחת בית השואבה, שאד סנכנס בביהמ"ק שלו, בסוכה שלו, ומחיה ומשמח את הקב"ה עם הניגונים שלו בעצמו. אחרים עושים סוכות גדולות. בברסלב עוד מחכים, העיקר לעורר את האמת. לכתוב רוח הקודש, אפשר ללכת לכל מקום, כי בכל מקום יש מנין חסידי ברסלב, מלבד בתוך ברסלב... אולי היום יש כבר בברסלב מנין ברסלב.

ה' ירחם עלינו, שיהיה ניסים ונפלאות. כל מציאות האדם הוא להאמין בטבע, רק ניסים, תשליך את השכל שלך.

תעשה צמצומים, וכך תוכל להמשיך מה' פרנסה ובריאות ניסים ונפלאות, ישועת ה' כהרף עין, הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד, רק עי דוד נעשים כל אלו התקונים, צמצום, כי בריבוי אור אין כלום, מוכרח לב שמצייר את המדות. לחשוב איך אני עובד את ה' מתוך הצמצום, וכך נתעלה ביתא עלאה ביתא תתאה, ביאר רבי נתן, בעשט ואריזל עשה למען יחודך יחודים, בבודך, בפשטות. וכן לימודך ומלכותך, כל האותיות, אחד כלי לחבירו.

וכך יתגלה כבוד ה' ע"י רעמים. כמ"ש בסי' ה' שהרעמים עושה שמחה, וזה עצה לכל הדינים, ולזה צריך כח הקיבוצ, שמתאחדת הבריאה בחזרה, כי יש המתקה כזאת שפועל העברת הנגה שהכח המפריד נופל, וזה סוכה. בלי כתובת. בכל מקום אתה שכ"ן בש"ע נהורין בלי כח המפריד. אא"כ מוציאו מסוכתו, כשיש שלם, כל האזרח בישראל ישבו בסוכה אחת. סוכה מוקצה, כי זה נקרא קודש, כמו שבת. דבר שבקדושה. קדושה גבוהה מאד. שורש הנשמה.

סוכות הוא בנין השכל, להתחיל להכנס לשכל שבכל דבר, ולהנצל ממונעים ומריבוי אור, לזכות למחיצות המוחין, עצות כנגד עמלק, כך גם יתרו יוכל לבא, ואמונה שלימה בסליחה ומחילה, כי כח של רבינו, כח של ז' רועים, שמקבלי סבסוכה.

לא ליפול בדעתו כשלא מרגיש טעם סוכה, אדרבה זה בעצמו עבודה חדשה. וכך יכלל בנפלאות. כמו לעתיד לבא, אף שזה נראה כמשוגע. אל תראה לאחרים, תחביא לעצמך. כי אני פועל חדוש העולם, אין עבר כלל, ה' מחדש את הבריאה, יש תיקונים ועליות ויש שירות ותשבחות, ונחת רוח כזה לה'.

זהו עיקר הנחמה, 'ונחמתא' שבקדיש, כי המסירות נפש שיש לישראל במצב היום, היה כדאי מאדה"ר עד היום, להגיד בבוקר חסדך, עלי עשור, י' מיני נגינה, עלי נבל, לא של עשרה, יש נבל של ז' או ח', לנבל את נבלת היצה"ר, עשור האו גדלות. נבל הוא מלחמה עם היצהר, הגיון וכנוה, להרגיש את הרוח נבואה, במעשי ידיך ארנן, שמחת חג הסוכות.

בתפילה, חיבוק ימין. אתה נמצא במקום אחר. וואו, כמה ש' אוהב אותי.

והנה אדם מקבל חשק לחיות. מי האיש החפץ חיים, אני רוצה לחיות.

נו, איפה מקבלים את השכל המופלא הזה, שיש חיים כאלה.

אנו נמצאים במקום של יסורים.

רבינו דיבר אז, חיים נצחיים זה רק מי שדבוק בהשי"ת. שם חיים.

חיים נצחיים הם רק להשם יתברך, כי הוא חי לנצח. ומי שנכלל בשרשו, דהינו בו יתברך, הוא גם כן חי לנצח, כי מאחר שהוא נכלל באחד והוא אחד עם השם יתברך, הוא חי חיים נצחיים כמו השם יתברך. וכן אין נשלמות רק להשם יתברך, וחץ ממנו כלם חסרים, ומי שהוא נכלל בו יש לו נשלמות:

מי שיש לו דעת, בלי טיפה של עצבות חס ושלוש, רק ושמחת בחגך, עי"ז אתה נכלל בה', ואתה חי נצחיות. וזהו שלמות של האדם, אתה נכלל בה'. וזה עיקר האדם שתהיה כלול באחד.

אדה"ר נברא כדי לכלול כל הבריאה באחד.

בחטא עץ הדעת התחיל לדעת מהבעיות והצרות.

בקבלת התורה, ביציאת מצרים, ראינו ניסים ונפלאות כאלה, חיבוק כזה, אנו עושין זכר ליציאת מצרים, בפסח, במצה, בהגדה, וכן עוד שתי דברים זכר ליציאת מצרים, כי לא רק יצאנו מעבדות לחירות, לא רק יצאנו משערי טומאה, אלא שרה עלינו ענני כבוד, ענן של נבואה, של חשק. ראית משכורת של מליונים, שזה שוה. רוח כזה. קבלנו חשק וחיות.

ועקר הפלילות שיהיה נכלל באחד הוא על ידי הדעת אותו יתברך, כמו שאמר החכם: 'אלו ידעתי, הייתי', כי עקר האדם הוא השכל, ועל כן במקום שחושב השכל, שם כל האדם, וכשיודע ומשיג בידעת השם יתברך, הוא שם ממש, וכל מה שידע יותר, הוא נכלל יותר בהשרש, דהינו בו יתברך:

כל מציאות האדם הוא השכל והדעת. הקדמת הבעש"ט, אנשים שלמים, שיש להם ישוב הדעת. גם כשיש נפילה, העיקר הוא רק השכל. רבינו מגלה למה, למה סובלים ונופלים, תצא משם, תצא מאיפה שאתה נמצא, תצא משם עכשיו, הרגע הזה תעלה אל השכל, שם יהיה לך טוב, שם נמשך ברכות, שם תראה ישועות.

תחשוב מדברים טובים, ממצאות השי"ת. אלא שאדם נופל, לתוך חסרונות. פרנסה, בריאות. יש חסרון שהשני יש לו פרנסה, זה בעיה הכי גדולה. עלי לא אכפת, אבל יש לשני כבוד. ותמיד אומר מה שלא טוב לו.

רבנו אמר אם אתה אומר 'טוב לי', ה' יראה לך מה זה טוב. ולהיפך ח"ו להיפך, וכמו שלמדנו בתורה לח שהעיקר זה הדיבור, תדבר טוב, ותחשוב טוב, כי העיקר זה המחשבה

והשכל.

אבל אדם תמיד מלא חסרונות. פגם בעבירות. ירד נפילות, הראש שלו מסוחרר ומשוגע, רבינו יכול להוציא אותו, אבל רק תבטל את השכל שלך. השכל של האדם זו הצרה הכי גדולה שלו. השכל הוא רק בשביל לעשות סידורים בעוה"ז וזהו, אבל השכל שחושב על עצמו כך וכך, זה גרוע מרצח, שכל זה רק חיים נצחיים, וממילא תצא מכל ההרגשות והמשיכות הרעות.

אדם בעוה"ז יש לו חיבוק של הסט"א, הסט"א מחבק אותך ככה, לא יכול להשתחרר, מושך אותו לעבירות לעצבות למרירות, ואומר, מה זה שכל, הרי יש בעיות. עובר עלי. לכן יש לך חיבוק דסט"א. מה עושים, איך יוצאים מזה.

איך מתחילין להסתכל על שכל. שעושה חשק, חיים וחיות. איך מתחילים להשתנות. זהו חודש אלול ותשרי. זה עכשיו, אנו מתחילין מחדש.

אפילו אחרי שאדם קיבל את התורה, והיה מצב של עליה גדולה, פתאום נשרף הכל, אבל גילו לנו שיש מה להתנחם, אלול. אומר רבינו, שזה ר"ת עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון, אני רואה את הלבושים, אני הולך להגיע לשם, אני רוצה ללמוד, להתפלל, אזכה בוודאי, כי רבינו אומר לעשות כך, זה בוודאי האמת, ואזכה, מה שאני מרגיש, זה אפס, עיקר הבעיה זה השכל שלך, השכל רק הורג ומרמה. האמת הוא רק אמונה. רבינו אומר תאמר הרבה תהילים ותורה, תעשה את זה, הדיבור שלך זה חיבוק דקדושה, למה, כי אתה אומר, אם תתעלף, תתעלף אך תמשיך לומר תורה ותפילה, וצעקה לה'.

יש עצות של רבינו, כשעושים את זה, בוודאי יהיה לנו שכל.

הנה מתחיל שנה חדשה. היה ר"ה היה המתקה, עשינו תשובה, הדינים עזבו אותנו, ביוה"כ מחלו לך, זה עוזר למי שמאמין בלבד. מי שמסתכל הרי נפילתי, אולי לא, זה לא עוזר לו, ח"ו. יוה"כ עוזר למי שזורק את השכל שלו, ואומר, ה' כ"כ טוב ומחבק אותי, הוא רוצה שאתקרב אליו. אני רוצה להכנס לחיבוק' הזה.

אם אתה תחשוב על הנפילות. יהיה יותר ויותר ח"ו, לא תוכל לצאת מזה. יותר עצבות ויותר פרנסה ובריאות ודאגות ומעברים וילדים וכל מיני בלאגן, הילד לא בסדר הוא לא לומד, הוא כמעט כמוני... ומה יהיה עם פרנסה.

מה זה חודש אלול, עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון, רבותי חזרו מרבינו, מתחילין להיות מה שהעולם קורין משוגע, ובאמת זה לא משוגע, אנו הנורמלים והם המשוגעים.

כי העצבות והדאגות והחומרות שלך, הם אידיש הכי גדול, מה שנדמה לך שאתה לא בסדר. עכשיו הזמן לצאת. זהו סוכות. זה הזמן שאנו יכולין לקבל שכל.

בונים מחיצות הסוכה, תצפנם מריב לשונות. תעזוב את חיבוק דסט"א, מה שהיצר הרע חובק' אותך עם תאוות ואכילה ושתייה. רק מחובק עם שמחת היהדות. גמרנו עם הדאגות. למה, כי אני משוגע דקדושה, משוגע לה' מרוב אהבה, חיבוק של אהבה זה דעת כזה של סוכות שמחבק

אותנו, ואין לי זמן לחשוב מדברים שמצערם אותי.

צריך לעבוד, עובדים, אם זה לא מכסה, ה' יעזור, ב"ה לא שולחים כאן לסיביר, מה כבר יכול להיות. ממה אתה מפחד.

חזרנו מרבינו כדי להשתנות. ואם אתה לא בשמחה, אתה לא תשתנה, תשכח מזה. תרקוד כל היום, תחייך כל היום, ותדבר טוב כל היום. תחילת הולדת השכל זה צעקה. לצעוק, להוליד את המח. צעקה זה שמחה וניגונים וחיות. תתחיל חשק להשי"ת. תחיה עם חשק. אם אתה רוצה לשוב לה', בלי חשק, איך יהיה לך טוב.

מציאות האמונה הוא שיוצעים שמלא כל הארץ כבודו, יש מלך, תעבוד לפני המלך, תיכנס לתוך האהבה והיראה הזאת, לא לדאוג.

זה המתנה של רבינו.

אולי אמרתי את זה קצת משוגע, לא צריך להיות משוגע, אבל הוא המציאות של התקרבות לרבינו, שאדם לא חושב על מה שעובר עליו, לא עושה שום עסק שום עסק כלל, אפילו קטן שבקטנים, יש לי שיעורי לימוד, ויש לי עבודה, ומה שצריך לעשות עושה, אם לעבוד עשרים וארבע שעות, עובד, רק בשמחה. לא צריך משהו אחר, מה שה' מסבב, זה טוב, אם אתה חושב שצריך משהו אחר, אתה מחוק לגמרי, אבדת את השכל.

עשית ברכה ותפילה, תדע שהדיבור פועל, כל דיבור שהאדם מדבר לה', וידיו דברים זה יחוד נפלא, תראה יחודים האלה, יהיה לך פרנסה וכל טוב סלה, יהיה לך חשק חיות וחיים, אבל אם תתחיל לעשות קונצים בענין הזה, עשית חור בגלגל, אי אפשר לנסוע. מוציא לעצמך את האויה.

כך מתחילין שנה, רבותי. דברנו בכה. כי אחרת, לא התחלנו כלום, חבל"ז. חבל"ז ללמוד לקוטי מוהרן, לא תפסת את זה. אז מה נעשה, שגינות לא יעזרו.

מה ששמענו סיפורים מרבי לוי יצחק ועוד יהודים שהיו באומן, ובפולין. אנשים עניים לא היה להם גארטל, זה היה מקש, לא ראו שמנת בחיים, רק אצל סבא שלי היה חמאה. אנשים עמדו בתור בשביל לקבל לחם. שמנת חמוצה שלושים אחוז שומן, לא ראו את זה אפילו, מי מדבר מבשר? היה אדם עסוק כמו חמור בעבודה, עכשיו היה הזמן לשחוט את האוזניים לפסח, כי בתחילת הקור היו מתים, שחטו, ומלחו, יומם ולילה עבודה שיהיה לך אוכל טיפה, ואיזה קור, איך משיגים עצים.

ואנו חיים בלוקסוס, וחיים כמו ג'וק עכבר עצוב. למה. תבינו, זה עיקר העונש, שהאדם חושב שמותר לו להיות בעצבות. חושב שמותר לו להגיד אני צריך ללמוד יותר. מה עם הקב"ה, איפה הוא. כשאתה אומר שצריך להיות אחרת. תבקש מה', הוא שומע תפילות. הוא בעל הבית. תדבר לה'.

הצעקה זה הדיבור שמוליד את הכח הזה, שהכל יסתדר בסוף, כי דברתי עם ה', השאר, לא יודע, כמו מעשה מבטחון, הסעודה היתה סעודה. ככה היו חיים בירושלים כאן כל השנים. שנים שהייתי גר כאן בתחילה, לא היה לנו שקל על שבת, שום דבר, לא ראיתי בשר כל השנה. לא חשבו על זה, כי השי"ת נתן לנו חיים בשביל משהו אחר,

בשביל השכל, לא רק לדעת כוונות רמבם ושם, אלא שכל לשמוח עם ה', לדעת את ה', לשמוח עם פיאות ציצית ותפילין ונקוויד טובות ולהיות בשמחה עצומה.

הייתי במטוס, ישב לידי יהודי רומני, בעל גאווה מנופח שמאלני, עשה לי שמחה כזאת שלא עשני גוי. ב"ה אני מוסר נפשי לה', אם החיים קשים, הרי לעתיד לבא מנסים את הגויים במצות סוכה, פתאום שלושים מעלות חום, ונהיה חם ויותר חם ויותר חם, וצריך לאכול פה, והם מתעצבנים ונותנים בעיטה לסוכה, אבל אנו מוסרים נפש לחנך ילדים, לנסוע לרבינו, להתקרב, אם כן הולך או לא הולך, אנו מנסים. ה' קרוב אלינו, אפילו הגרוע בעולם ה' מסתכל ומקבל נחת רוח, זה חיים נצחיים.

אנשים ששמענו מהם סיפורים, ברוסיה היה צרות, משפטים עם הממשלה, שלחו לסיביר, אעפ"כ לא דאגו. איפה אנחנו.

רבותי מתחילין שנה חדשה, אתם רוצים לחיות? לא בטוח, לא רואה אחד שבאמת רוצה. זכרינו לחיים, חיים זה עכשיו, בסוכות מקבלים שכל. מה זה שכל, מחלו לך את העוונות. עכשיו מהעוונות מתהפך להיות גשמי מתוקן, ברגע שהשכל מביא לך דאגות, בלבולים, שינה, כמעט כל מחשבה אחרת שאדם חושב, כעס בכביש, תיזהר, אל תשחק באש, ואם זה נופל עלי, כשאתה עובד על זה, אתה מתקן את זה. תתחיל להבין מה טוב ומה לא.

אל תלך אחרי דבר ששורף את החיים, כשיש פקוח נפש, צועקים 'הצלה', בא נצעק 'הצלה' הצילני מעצבות, איבדתי את השכל בכביש. אולי מצאת את זה.

עיקר השכל זה קדושת שבעת הנרות. מאיפה מקבלים שכל, בסוכות הוא המציאות שאנו חוזרים אל החשק להקב"ה. אל המציאות של שכל מקיף.

בהעלותך את הנרות, סוד הדלקת המנורה הוא ענין של סוכות, כמ"ש בכונות למען שמו באהבה, מדליקין מלמטה למעלה, ואז יש נ"ר דקדושה, כל מיני יחודים שפועלים, אדם פועל גדולות, זה חיים נצחיים, אדם במשך היום עושה אלפי אלפים יחודים, ה' מחבק אותנו בתורה ותפילה, ונהנים מזה, מחובקים בחסדים, ואז הדינים נמתקים ונהיה טוב.

כשילד רואה שאבא לא שמח, הוא בורח, האבא הורג אותם. כשאדם דואג מכסף או עושה מריבות, זה לא חיים, כשאדם דואג על הפרנסה שלו. איזה חיים אלה. זהו קדושת א"י, מבינים שיש משהו אחר בעולם, יש השגחת ה', יש תפילה, יש בטחון,

זהו סוכות. שמכניסים אותנו אצל יעקב אבינו, אל הקדושה, עשו רוצה להפיל אותך חזרה, לכן מתחילין שיעור ראשון בשנה עוד פעם בענין הזה, מי שרוצה לחיות, תיזהר, להתקדש בקדושת ז' הנרות, העיקר זה השמיעה, לשמוע דברי חכמים, תשמע מה שרבינו אומר, זה רציני, רבינו אומר שצריך להסתכל בשכל של כל דבר, צריך לעשות את זה, אם רבינו אומר להיות בשמחה וללמוד שו"ע, צריך להיות בשמחה וללמוד שו"ע, רבינו אמר שקצת זה גם טוב, תשמע.

יש כל מיני חצרות של חסידים, מה זה חסיד, שואלים שאלה

טוב, ואני באמצע לדאוג שלא מצאתי משהו לא טוב, זה טבע האדם, מחפשים מה לא טוב.

הפה, תדבר אמת. זה עיקר הדבר, שכן טוב לי, ויש לי נקודות טובות. תבנה את החשק דקדושה.

ואז נדלק המח, בסוכות זה הנשמה של יהודי, זה עיקר הנקודת הנשמה, יש לך שכל, וזה כל האדם. שאר הדברים זה סתם. וכאן מתחיל החיים, אדם שמודה לה', חי ולומד ומתפלל ושם, ויודע שכל מה שעובר עלי, ככה היה צריך להיות. אם זה ככה, ככה ה' מנהיג, אפילו שזה עוולות. תהיה רק בשמחה. ככה טוב לי. רק להיות בשמחה. כל השאר, אבדוק שעה ביום מה אני צריך לתקן.

הנה עכשיו הזמן, לקבל שכל דקדושה. מה זה שכל. זה חשק. שאני יודע שנמצא כאן מלך גדול רם ונישא, ונתן לי את השליחות להמליך אותו, כל בן אדם, ממליך את כל הבריא, ה' מחבק אותי עם תורה תפילה ועם מצוות. ומה שיש לי, הוא נתן לי, הכל טוב, מה שאין לי, לא צריך, אפילו תורה תפילה ודבקות. דבר ראשון שכל וישב הדעת, חשק להשי"ת

עכשיו זה הזמן של השנה, שמקבלים משיכה, וחשק להשי"ת. זה הסוכה, יושבים במחיצות. רואים שבחוץ אין חשק, לא רוצים להיות שם, אני בפנים, ה' שולח לנו את ד' אושפיזין קדישין, זה לא אנשים אחרים, זה מציאות הנשמה שלך, השורש שלך, ה' אמר להם תלך לשבת עם היהודי, ע"ז אנו מקבלים מזון לנשמה. בימים האלה, יש כמה בחינות עד יוה"כ, ומיוהכ עד סוכות. ובסוכות מהסכך ומהלולב ואתרוג, מקבלים מתנות. שאדם מקבל מציאות שהוא חי, לא מסתכל על מה שעובר עליו, לוקח דברים במבין הנכון, צריך תורה ותפילה, וחשבון הנפש, ושאר היום רק בשמחה. שומע מה שהרבי אומר ומקיים, זהו. עצות פשוטות של שיחות הרן, שזה חיות ושמחה.

ועיקר העצות, הוא מציאות של התגלות כבוד ה' בעולם שנעשה בסוכות.

אדם בעולם מאבד את החשק, לא הולך לו בפרנסה, יש לו טבע של עצבות ודאגות. כי התרגל בזה כמה שנים, צריך לעורר חשק דקדושה. עיקר החשק דקדושה מהו, חשק לחיות.

יש ד' מינים, כולם מסתובבים לקנות ד' מינים ולבנות מחיצות הסוכה, על מחיצות כבר למדנו שזה התחלת החיים, כשיש רוח סערה בחוץ, לא מסתובב שם, הראש שלך נמצא במקום רוח סערה, אם תקבל לחיות בשמחה, ותדע שבסוכה אסור להיות בעצבות, אפילו לא אכלת בקדושה, הרי זכית לאכול בסוכה, ולישון בסוכה, אפילו שהיו לו חלומות וכו', הרי אתה שורש נשמות ישראל, האבונה"ק יושבים איתך להאיר לך שורש הנשמה שלך, רק תרצה לקבל את זה, זה כל הסיפור, צריך לבנות מחיצה, הוא הרצון העז שאני לא רוצה להיות בחוץ. משנה את דעתי. יוצא מדרך מחשבה ש לדאגות. אפילו שזה דברים חמורים מאד, עובד את ה' בשמחה וחיות כל היום.

אחרי שהוא בקי בשוב, שה' איתי ואצלי, ותשחק ליום אחרון, כך נבנה השכל, אח"כ יזכה לבקי ברצוא.

איך מעלים את השכל, חשק. הימים האלה עושה חשק

על שידוך או עסק, הרבי אמר כך, חייב לקיים, אם לא שמע לקול רבו, לא מדברים איתו שנה. לך מפה. אמרו לך, תקיים.

רבינו אומר, תרקוד תחייך, אתה מקיים את זה? כדי להיות מכובד אתה עושה עצמך רציני? תשמח את עצמך שלא עשני גוי. תכניס בעצמך חיים אחרים לגמרי.

קדושת השמיעה, לשמוע מה שהצדיק אומר. דיבור של חיזוק, תעבוד על אזהרה, אם זה לא עובד, לא מצליח, תזרוק את השכל, כמו שחותכים דג, יש שם בפנים הרבה פסולת, חותכים וזורקים מיד. רק נשאר פרוסה נקיה של דג, או בשר, כך תחתוך מחשבות של רע, תחתוך את הקליפות. זה לא שכל, זה לא בשבילי.

אנחנו מתפשרים, קצת עצבות. מה אני יעשה עם זה, תדבר לפני ה', תפילות. תדבר לפני ה', אם לא יכול לדבר, אז תצחק, אוי אוי אוי. הצעקה מולידה את השכל.

מה יעשה אדם שאין לו שכל, איך מתחילין, שועתנו קבל ושמע צעקתינו, מה זה צעקה, שמחה. צעקה של תפילה, צעקה של שמחה וריקוד, התפעלות לשמוע מה שהרבי אומר, הוא אמר להיות בשמחה, אני חייב להיות בשמחה. אם לא זוכים, עושים פתק תזכורת, תחייך עשרים פעמים ביום, זה האמת. אם לא, אנו בטלנים משוגעים, חושבים על פרנסה ומעברים וזה לא טוב לא טוב ולא טוב. פלוני בבית חולים, פלוני אין לו ילדים, פלוני אין לו לחם, אתה עוד דואג?

לבושה ותשחק ליום אחרון, ר"ת אלול, מתחילין לצחוק, נכון שאסור להיות משוגע, אבל שמחה, עד הסוף, אפילו טיפת עצבות אסורה.

הנה בא סוכות, ושמחת בחגך,

כל היסורים שיש, זה רק כפרת עונות, תקבל באהבה ושמחה,

כמעט כל הצרות זה רק בגלל שאתה לא עוזב ולא שוכח את הצרות. די, תפסיק עם זה. זה הזמן. זהו. היה ר"ה ויוה"כ, אפשר להתחיל מחדש, תקדש את שבעת הנרות. יש בזה עבודות קדושות. אבל דבר ראשון יסוד פשוט, שמיעה, רבינו אומר, תקיים. הוא אמר שהעיקר ללמוד, אפילו בגירסה, תשב תלמד, לא יכול, תשמע טיפיים, ואם לא יכול, תהיה בשמחה, רק אמונה ויראת שמים כזה, תצא מהחיבוק דסט"א, כי ה' מחבק אותך עם ציצית תפילין ושבת ויו"ט וכל טוב. אל תחשוב על חסרונות.

קבלת התורה זה לא מירוך סוסים מי הלמדן הכי גדול. זה מירוך להשי"ת, לעשות רצונך, מה שעבר עליך, ה' רצה שיעבור עליך.

יש קדושת עיניים, שבעת הנרות. תראה גדולת ה' בכל דבר, תראה ניסים ונפלאות. תראה עולם נפלא, ותיזהר עם העיניים מדברים שמטמאים אותך, אל תשרוף את השכל. נכשלת, תצחק לה', אין שום יאוש. רק תתחיל להסתכל בספרים, בתורה, תסתכל אל ה', יהיה לך חיים טובים, אל תסתובב ברחובות. ה' לבד נמצא, בחורים גם בתולות זקנים עם נערים, הרים גבעות. אותו בן אדם, תצא מזה.

אח"כ קדושת החוטם, לא לכעוס, הרגשות של עצבות. זה החוטם, מרגיש מה לא טוב. זה הבעיה שלי. היה לי כזה יום

זהו אתרוג. תרי"ג מצוות. כלליות התורה. איך מקבלים חיות. לזה צריך לולב.

לולב והדסים. אהה, עיקר החיות הוא שאדם מקבל מעולם של 'איה', כמה שהאדם רחוק מה', ואין לו כח כלל. אומר רבינו, תביא קרבן עולה. ע"י צעקת איה. אבא אתה נמצא איתי, אם היד שלי זז, יש חיים, אתה מחיה, אתה נמצא כאן, זהו שורש השכל, וכאן נולד אצל האדם רצון וחשק לחיות. איה נפתח בכל שבת, איה נפתח בכל המועדים, בדרך ששורה על האדם ענוה ושפלות ביטול הישות. איה, אבא בודאי אתה נמצא.

כל מחשבה שיש, בוודאי זה טעות ושטות. רק ה' נמצא, אין עוד מלבדו. אין שום חיות אחרת כלל. זהו בחודש הזה, זה הזמן להכנס לאורות המופלאים האלה, שמוציאים את האדם מהחושך הסתמי. לחשק לחיות וחיים.

לולב הוא תורה ל"ג, שהקב"ה ממלא וסובב כל עלמין, הקב"ה הוא היחיד שנמצא, אין עוד מה שנמצא בכלל, כל נמצא שיש, מקבל חיות ממנו, שזה מצטייר ברגע זה בצורה הזאת, כל מה שנעשה איתו, ה' ברגע זה רוצה שיהיה כך, אף אחד לא יכול להתערב, תנענע את עצמך, זה חיבוק ימין.

זהו הריח הטוב של ההדס, איה. לולב מנענעים שיומשך אור הדעת.

זה הזמן להתחיל להכנס לתוך אמונה, לאור השכל דקדושה.

שאר הדברים, צריך להיות נורמלי, ולהיות ישר בין אדם לחבירו, להתנהג בצמצום בדרך התורה. היצר הרע רוצה להטביע את האדם בדאגות, בכל מיני עניינים שלא הלך לו, אבל נצטוונו ושמחת בחגך, והיית אך שמח. זה עיקר ההתקרבות לה'. מתחילין מעכשיו. מציאות של אמונה בה', איה, ה' נמצא ויש לי חשק אליו, אני מנענע את עצמי בכל פעם, מתעורר מחדש שאני רוצה את זה.

נחזור לתורה כ"א. בפרק קל"ט שאומרים בעשרת ימי תשובה, דוד המלך ע"ה אומר אחר וקדם צרתני, הצורה של האדם, השכל שלו, יש בו שני חלקים:

[א] בְּתִיב (תְּהִלִּים קל"ט): "אַחֲרֵי וְקָדַם צִרְתָּנִי. כִּי יֵשׁ שֶׁכֶּל שְׂאֵדָם מְשִׁיג אוֹתוֹ עַל יְדֵי הַקְדָּמוֹת רְבֹת, וְהַשֶּׁכֶּל הַזֶּה מְכַנֶּה בְּשֵׁם 'אַחֲרֵי'; וְיֵשׁ שֶׁכֶּל שֶׁבֶל לְאֵדָם בְּלֹא שׁוֹם הַקְדָּמָה, אֲלֵא עַל יְדֵי שְׂפַע אֱלֹקֵי, וְזֶה מְכַנֶּה בְּשֵׁם 'קָדָם', בְּשֵׁם פְּנִיָּם. וְהַתְּלָהּבוֹת הַלֵּב נֹלֵד מִחֲמַת תְּנוּעַת הַשֶּׁכֶּל, כִּי טֹבַע הַתְּנוּעוֹת שֶׁמּוֹלִיד חֵם, וְלִפִּי מְהִירוֹת תְּנוּעוֹת הַשֶּׁכֶּל, כֵּן מּוֹלִיד חֵם בְּלֵב. נִמְצָא עַל יְדֵי שְׂפַע אֱלֹקֵי, שֶׁהַשֶּׁכֶּל נִשְׂפָּע לְאֵדָם בְּמְהִירוֹת, שְׂאֵין צָרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוֹם הַקְדָּמָה, עַל יְדֵי זֹאת הַמְהִירוֹת שֶׁלִּהְבֵּת הַלֵּב עוֹלָה תְּמִיד מֵאֲלִיָּה:

[ב] אָבֵל לְהִגִּיעַ לְבַחֲנִית שְׂפַע אֱלֹקֵי הַנֶּ"ל, אִי אֶפְשָׁר לְבֹא לָזֶה, אֲלֵא שֶׁיִּקְדָּשׁ אֶת פִּי וְחִטּוֹ וְיִצְנִי וְאֶזְנִי, וְהֵן הֵן מֵאִירִין לוֹ שְׂפַע אֱלֹקֵי הַנֶּ"ל. הֵינִי, נִשְׁתַּמֵּר אֶת עֲצֻמוֹ מִלְּהוֹצִיא נְשָׁק מִפִּי, וְיִהְיֶה לוֹ יְרֵאת שְׁמִים, שֶׁהוּא בַּחֲנִית חֹטֵם, בְּבַחֲנִית (וְשִׁעְיָהּ י"א): "וְהִרְחוֹ בִּירְאָת ה'", וְיִהְיֶה לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, הַתְּלִי בְּאֶדְנִי, בְּבַחֲנִית (מִשְׁלִי כ"ב): "שִׁמְעֵ דְבָרֵי חֲכָמִים", וְנִשְׁעִים עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרַע, כִּי הֵן הֵן הַמְעוֹרְרִין אֶת שְׂפַע אֱלֹקֵי הַנֶּ"ל לְבֹא, כִּי הִפֵּה וְהִחֲסֵם וְהִעֲנִים וְהִאֲזָנִים תְּלִיִּים בְּמִנֵּי, וְהֵן מְעוֹרְרִין אֶת הַמִּנֵּי

למצות סוכה, רואים כמה המלך גדול, ראו כמה פחד הוא אם מתרחק מה', ומובן שכל הרחמים נמצאים, וכל הבעיות בצד השני, אני לא רוצה להיות שם, יש מחיצות. ובתוך המחיצות צריך סכך, בגימ' מאה, מאה ברכות שה' סוכך עלי, עושה נחת רוח.

לולב ואתרוג הדסים וערבה, יש ד' מינים, ערבה דומה לפה, כשאדם רואה שזה לא עובד, ניסיתי אלף פעמים וזה לא עובד. לא משנה אם זה עובד או לא, העיקר דיברת לה' שאתה רוצה את זה, זה כבר עבד כבר. ויש שזוכה לדבר יותר. הדיבור בתחילה נקרא צעקה, הדיבור מוליד ובונה את הדעת.

במחשבה של האדם יש בתחילה חולשה, צריך להתחיל עם דיבור, זה שורש הנשמה, כשיש דיבורים, מתגלה לו דברים שלא חלם שיהיה כ"כ הרבה טוב. תדבר לה'.

כשיש קטנות המוחין צריך להוליד את המוחין ע"י צעקה.

וכן חברים, כשיש אנשים נורמלים באים ביחד ללמוד ולדבר מרבינו, נוסעים נסיעות. כסף, חבורות, כשיש לך עם מי לדבר, יהיה לך חברים טובים, מי שעושה, יש לו, מי שלא עושה, לא יודע מה יש לו, אל תשאל, תבנה, תעשה, אח"כ תשאל מה לעשות.

כשחברים לומדים ביחד, עוז מתעוררים לדבר לה', זה ההמשך של ר"ה ויוה"כ.

ערבה אין טעם ואין ריח, אבל מדבר, וערבה לה', יהיה מתיקות. תוליד אצלך הכח שיהיה לך קשר עם הסוכה הקדושה, וזהו ערבה דומה לשפתיים, לפה. זה גדל על המים, שפכי כמים ליבך נוכח פני ה'. יש ספר שנקרא ספר תהילים, זה ספר מאד מעניין, אומרים את זה יפה מאד, כל מה שאתה רוצה לומר נמצא, שם, תפרש את זה על עצמך, יש ליקוטי תפילות. יש שערי ציון, תדבר לה', כמה אתה משקיע בדיבורים? התבודדות צריך להיות חלק של סדר היום. אז יהיה לך חשק.

צריך שיהיה לך בתחילה חשק לחיות. ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצון, להתאגד עם הקדושה, ומהיכן לוקחים את הכח להתאגד. איגוד.

אתרוג זה השכל, עיקר החשק של האדם, כשאדם רוצה להסתכל בשכל ופנימיות של כל דבר. ועיקר ההסתכלות הוא על התכלית. זה שורש הקבלה הגבוהה, סודות התורה, רזין דרזין, שיש תכלית לאדם, מקובל שיש תכלית בחיי האדם, יש עולם הבא, יש חיים נצחיים, כן כן, מקבלים שכר על פיאות זקן, על ילדים, חיים נצחיים, והעיקר כמה עבד את ה' בשמחה וטוב לבב.

עיקר השכל זה בסוכות, רואים גדולת ה', השכל בונה מחיצות. ויש קרבה לה', אברהם זה חסד אהבה, כלליות הסוכה, אהרן שמקרב אותך אל הצדיק משה, יש שם רחמים גדולים מאד, בתשרי נפתח שורשי הרחמים, זה לא דברים פשוטים, זה מתנות שאין לשער.

מה שצרי רלעשות הוא להיות בשמחה, תעשה את עצמך בשמחה, תחיה את הנשמה שלך עם חיות דקדושה, שכל דקדושה.

שְׁיִיָּהּ בְּחִינַת קֹדֶם, בְּחִינַת פְּנִים:

רק שכל דקדושה, הוא ההסתכלות בפנימיות, שזה ביטול המדמה. וקבלת האמונה, ואז אתה מבין את האמונה והשכל, זה שכל אחר, לא מחשבות שלנו. אלא שזה מצומצם בדרך של חיים.

וְזֶה נְשִׂאֵמוֹ חֲכָמִינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה: מִנֵּין נְשִׂאֵין מְסַכְכִּין אֵלָא בְּדָבָר נְשִׂאֵין מְקַבֵּל טַמְאָה וּבְדָבָר נְשִׂאֵין גְּדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ? נְשִׂאֵמוֹ: "וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ" מֶה אֵד הוּא דָּבָר נְשִׂאֵין מְקַבֵּל טַמְאָה וְאֵין גְּדוּלוֹ אֵלָא מִן הָאָרֶץ וְכוּ'. וְאֵד הוּא הוּא אֵלֹו הָעֲנִיִּים הַנִּ"ל, וְהוּא בְּחִינַת קֹדֶשׁ, וְגְדֻלַּת מִן הָאָרֶץ, כִּי צָרִיךְ הַמְקַבֵּל הַזֶּה לְהִיטֵב חֲכָמָא, כִּי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהִיב חֲכָמָתָא לְחֲכָמִין (ה), בְּבִחִינַת (שְׁמוֹת ל"א): "וְבָלַב כָּל חֲכָם לֵב נִתְּתִי חֲכָמָה".

ואנו צריכים לעושה מחיצות. כלומר שלא יכול להיות מה שהיה עד עכשיו, צועקים על זה, בונים את זה בימים האלה, התקרבותי לחסידות. לרבינו, שמחים, יש רבי שמסדר את הכל. כשמוקדש את ז' הנרות. יש לו בפנים כח של ז' אושפיזין קדישין, כח של משה רבינו מהנימא שהוא כלליות. זה רחמים גדולים, סוכה זה לא פשוט, האוורת גדולים שנמשכין על האדם, קורין לזה בינה, דעת, וכו', כל התרופות ביחד. אדם, לולב, הקפות. ימים שלפני סוכות, וסוכות עצמו.

גם כשלא מובן מה זה, בסדר, אבל תשליך שכל שלך, ותבין שמחבקים אותך בחיבוק ימין בתפילה, ההתבודדות שלי מחבק אותי, כמ"ש בסי' מ"ח, תורה ראשונה שרבי נתן שמע, יש ציור לטוב, צירי, בחי' בינה, יש ציור לטוב. נולד לחיות חיים טובים, כמו ילד של עשירים, ויש אחד שנולד לסבול, יצירה לביש. רח"ל, וזה קובעים עכשיו בימים האלה, האדם צריך לקבוע את זה, אם אתה רוצה, השי"ת מרחם, אל תדאג, רבינו מסדר את הכל, הכל תלוי בך, אם אתה רוצה, כל הדינים מתבטלים.

יש ציור לטוב, שאדם מכניס את התורה והתפילה והאמונה ושכל דקדושה באופן שזה מחבק אותו, נכנס לסוכה, זה תופס אותו, ואין לי זמן לחשוב על צרות. רק אמונה ובטחון.

אין עצבנות, כי יש לי כזה חשק ורצון לחיות. שאתה לא רואה את זה.

כשאדם רוצה לשוב בתשובה, אם יש רצון חלוש, יראה ככה ככה, אבל כשיש חשק לשמוח בה', להתחזק עוד יום ועוד יום, לא לחשוב על בעיות. אל תאבד את החשק ואת החיות, אל תשרוף את הושמחת בחגך.

שמחת בית השואבה, כל הלילה שזה חושך, מתהפך להיות קולות וברקים של צעקה לה' בשמחה. עי' דיבורים, שזה חיבוק, שעשרה מיני נגינה, מחבקים אותנו, ומולידים אצלינו חשק חדש, שבע מדות שבע ספירות, אין אתמול, אין נפילה לאכילה, כי יצאתי ממצרים, עושין זכר להיקף ענני הכבוד, למה, כי זה נשאר תמיד, לא רק שיצאנו ממצרים, אלא שמאיר עלי אור הקודשה ונותן לי משיכה כזה, חשק כזה דקדושה, כמו סוחר הולך לעסקים, או אוהב איזה דבר שזה כל החיות שלו, ככה צריך לאהוב את התורה ותפילה, ולאהוב את השמחה וקרבת ה'. בזה תלוי כל הישועות.

ה' יזכנו. אלול זה נחמה, לבושה ותשחק, לבוש חדש, עוז והדר לבושה, שכליים אחרים, בונים סוכה, מחיצות. מניחין סכך למעלה, מפסולת גורן ויקב. לא עושים מענבים

השכל מגרש את כל הדאגות והיסורים, אפילו יסורי הגוף, השכל יתן לו חיות. כמ"ש בלקו"ת סי' ע"ח, התורה ממלא עם חיות. אם אתה עצוב, תלמד כמה דקות יהיה לך חיות ושמחה. אומר רבינו שבאמת יש תורה נעלמת בכל עסקי עוה"ז, וזהו סוכה, שכל דבר ועסק בעוה"ז יש בזה יחודים, וצריך שיהיה לך חיות בזה. ואפילו שאתה לא יודע מזה, יש פראסטיק הגדול, שמכיון שאתה הולך בתמימות וחושק לשכל, יומשך לך חיות, מאוצר מתנת חנים, אפילו שאני עסוק וטרוד יש לי חיות. אי אפשר לחיות בלי חיות. בלי זה, יש חיות מהסט"א שזה חיבוק דסט"א, צריך חיבוק דקדושה של אמונה, תיזהר על זה, לצעוק איה שה' נמצא, ולדעת שה' ממלא וסובב כל עלמין, ואדם לא יכול להתנצל שהוא עובד כל היום עם גויים מלוכלכים, כי ה' ממלא כל עלמין, ובזה מעלה הניצה"ק ובונה עולמות.

אלו הם עניינים עמוקים ופשוטים מאד, שה' נמצא. זהו עיקר השכל. היפך השכל הוא עצבות וריקנות.

אנו רוצים להתחיל התחלה חדשה. גם כשהמח סגור, תצחק לה', אני רוצה שכל. תצחק על אובדן השכל כמו על איש צעיר שמת, גיוואלד, היה יכול להיות לי שכל לומר כל ברכה בשמחה, ולהיות בשמחה וחיזוק.

סוכות זה אור הדעת. מחיצות הדעת שחוזרים עליך כשאתה נזהר בשבעת הנרות כמה שאתה יכול, מתחיל להזהר מכעס, מבחירה שלך, ומתחיל להדליק את המנורה הטהורה, בין מלכות דקדושה, וחיותם בתוך חותם. שכל המצוות וכל המחשבות שלך עולים.

אחור וקדם צרתני, יש שכל, יש לנו קשר עם חיות ושכל.

[ג] וְשִׁפְעָה אֱלֹקֵי הַזֹּאת הוּא בְּחִינַת סֶכֶה, כִּי סֶכֶה הוּא בְּחִינַת נְשִׂאֵין בְּרוּךְ הַקֹּדֶשׁ (ב), כִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא נְשִׁפְעָה אֱלֹקֵי. וְסֶכֶה הַזֹּאת הוּא בָּא עַל יְדֵי נְשִׁפְעָה עֲנִיִּים, הֵינִי בְּחִינַת שְׂבָעַת הַנְּרוֹת כִּנ"ל, נְשִׁפְעָה יָדָם הָאֵדָם מְשִׁיג פְּנֵי הַמְּנוּרָה, הֵינִי סֶכֶה, הֵינִי נְשִׁפְעָה אֱלֹקֵי. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִקְרָא עַל שֵׁם הַחֲכָמָה, שֶׁהוּא רוּחַ חֲכָמָה הָבָא מִקֹּדֶשׁ כִּיְדוּעַ:

אם אתה לא יכול לבנות את המחיצות האלה, אומר רבינו באות ז' שכשהמוחין בהעלמה, יפה צעקה לאדם, יפה, כלומר שהצעקה יעשה לך טוב, בשמחת בית השואבה יש קולות וצעקות. השכל נבנה כשאתה מנענע את קדושת ז' הנרות. מנענע את ז' המדות דקדושה. מרחק את הרע, מקרב את הטוב, ואם זה בא עוד פעם, מה העסק שלי, אני עושה עוד פעם, חי עם נענועים כל היום, שיהיה לי חיות. זה העבודה של האדם כל היום, מקוה טהרה, לרחק את הדאגות.

הצעקה זה הדרך שמנענעים את הכל. את מה שעובר עלי, דברתי עם ה'. ואם זה נמצא, אני לא רוצה את זה. בוידי דברים צריך להאמין, כי יוה"כ מכפר למי שמאמין. אפילו שזה נגד השכל כל הסיפור הזה.

אומרים מפטיר יונה, שזה נגד השכל, לכאן יונה היה צודק, היה יודע שזה יחריב את ביהמ"ק שהקטרוג הגויים חזרו בתשובה, ה' אומר לו, אל תלך עם השכל שלך, עברי אנכי. אני עובר את החלל הפנוי.

בכל מה שעובר על האדם, השכל מזיק מאד, זה מדומה,

ותאנים, רק מפסולת, מקלות. למה, כי מהפכים את הנפילות שלנו, גמרנו, כאן ה' שורה איתי. ואני בטל לה', בענוה ושפלות. וכך נהיה סבך קדוש. אור הכתר שורה עליך, הרצון של ה'. ושומר בפנים שיהיה אדם יושב בפנים בשמחה עם האושפיזין, שזה ממש הנשמה שלך, בכל יום בא מחדש, חלק של אהבה, חלק של יראה, אברהם עבד את ה' באהבה, הרבי רב יאלימלך וכו' עבד את ה' ביראה, תצייר לך. כך מקבלים כל הברכות והישועות.

ב"ה יש לנו חשק לקבל את החג בשמחה, בכל יום ויום להתחדש, לנענע, ולהקיף את הבימה, וזה פועל עד עתיד יומין, זה שוה כל דבר שבעולם, בלי בלבולים כלל, הכל בסדר. ומה שצריך לתקן נתקן

ה' יזכנו ביו"ט קודש, לקבל את התורה מהסוכה, נחדש ימינו באמת, נחיה חיים טובים של סוכה, בקדושת ז' הנרות להדליק את המנורה.

כי כך נעשה ביטול הבחירה. מה זה, שאדם חושב שהוא לא יכול לבחור בטוב, כי צריך ללכת לעבודה, לכן צריך ביטול הבחירה, כלומר שידע שהוא כן יכול לבחור בטוב. יש אדם שהוא עוד לא שומר שבת ה' ירחם, לא מבין מה זה, ויש שכן שומר שבת, לא עולה על דעתו לחלל שבת, כי יודע מה זה, זה נקרא ביטול הבחירה. הנסיון לפעול. כך צריך ביטול הבחירה בענין של שמחה, אמונה וחיות.

שנזכה לקבל את המקיף, ע"י לימוד ספרי רבינו. ונזכה ליו"ט של שמחה וששון, מלא איה, חשק והדעת שה' מלא כל הארץ כבודו. ה' יעזור שנזכה לאושפיזין, קדישין, הכח של האבאה"ק, עם הצדיקים ששייכים עליהם, זהו משהו משהו.

באים מאה צדיקים, תקבל מכל אחד מאה דולר? תקבל מכל אחד שכל, יהיה לך כל טוב. ה' יזכנו להכנס לתוך דעת ושכל דקדושה, לתוך בחינות עולם הבא, כי סוכות זה מעין עולם הבא ממש.

נזכה להנות מנועם זיו השכינה, ונזכה לטעום את הטעם הזה לכל השנה אמן.